

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА**

Міжнародної економіки і менеджменту

(назва факультету / навчально-наукового інституту)

Кафедра міжнародного менеджменту

(назва кафедри)

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА

Міжнародні економічні відносини

Галузь знань

29 Міжнародні відносини

Спеціальність

292 «Міжнародні економічні відносини»

Форма навчання: _____ денна _____

очна (денна), заочна, дистанційна

КВАЛІФІКАЦІЙНА БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА

на тему « _____ **Стратегічне партнерство України та КНР** _____ »

(назва теми)

здобувача _____ **Святненка Івана Олександровича** _____

(ПІБ, підпис)

Науковий керівник: _____ **Жеваго Аліна Володимирівна** _____

(науковий ступінь, учене звання, ПІБ)

(підпис)

**Робота допущена до захисту перед екзаменаційною комісією з атестації
здобувачів вищої освіти (ЕК)**

Завідувач кафедри: _____ к.е.н., доцент Бурмака

М.О. _____

(науковий ступінь, учене звання, ПІБ)

(підпис)

Київ 2023
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА

Факультет міжнародної економіки і менеджменту

Кафедра міжнародного менеджменту

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА	Міжнародні економічні відносини
ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ	29 «Міжнародні відносини»
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ	292 «Міжнародні економічні відносини»

ПОГОДЖЕНО

Керівник проектної групи (гарант)
освітньо-професійної програми

А.В.Жеваго

(підпис)
прізвище)

(ініціали,

20__ р.

к.е.н., доцент Бурмака М.О.

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

М.О.Бурмака

(підпис)
прізвище)

(ініціали,

20__ р.

ІНДИВІДУАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ

здобувачу вищої освіти Святненку Івану Олександровичу
(прізвище, ім'я, по батькові)

очної (денної) форми навчання

очної (денної), заочної, дистанційної

на підготовку кваліфікаційної бакалаврської роботи

на тему «Стратегічне партнерство України та КНР»

Тему затверджено наказом ректора Університету від " ____ " _____ 20__ р. №

Кваліфікаційна бакалаврська робота виконується на матеріалах українських та зарубіжних статистичних та аналітичних ресурсах (ЗУ, монографії, офіційні сайти міжнародних організацій, компаній та ін.).

План кваліфікаційної бакалаврської роботи

Розділ 1	РОЗДІЛ 1. СУТЬ СТРАТЕГІЧНОГО ПАРТНЕРСТВА УКРАЇНИ ТА КНР
	(назва розділу)
Розділ 2	РОЗДІЛ 2. СУЧАСНИЙ СТАН УКРАЇНСЬКО-КИТАЙСЬКОГО СТРАТЕГІЧНОГО ПАРТНЕРСТВА

(назва розділу)

Розділ 3

**РОЗДІЛ 3. НОВІ НАПРЯМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
СТРАТЕГІЧНОГО ПАРТНЕРСТВА УКРАЇНИ З КНР**

(назва розділу)

Об'єкт дослідження:	є різні аспекти взаємодії між двома країнами, такі як економічне співробітництво, політична взаємодія, культурний обмін, науково-технічна співпраця та інші.
Предмет дослідження:	є конкретні аспекти взаємодії між двома країнами, такі як роль України в ініціативі "Один пояс - один шлях", взаємовідносини в галузі енергетики, торгівлі, інвестицій та технологічного співробітництва.
Мета кваліфікаційної бакалаврської роботи:	є конкретні аспекти взаємодії між двома країнами, такі як роль України в ініціативі "Один пояс - один шлях", взаємовідносини в галузі енергетики, торгівлі, інвестицій та технологічного співробітництва.

Конкретні завдання, які здобувач повинен виконати для досягнення поставленої мети:

У розділі 1	<ol style="list-style-type: none">1. Розглянути концепцію стратегічного партнерства між Україною та КНР;2. Проаналізувати далекосхідний вектор, як важливий елемент зовнішньої політики України .
У розділі 2	<ol style="list-style-type: none">1. Проаналізувати тенденції розвитку торговельно-економічного співробітництва;2. Дослідити участь Україна в проєкті «Один пояс, один шлях»;3. Дати оцінку інноваційно-інвестиційному співробітництву між Україною та Китаєм.
У розділі 3	<ol style="list-style-type: none">1. Розглянути глобальні проєкти КНР та місце України в них;2. Сформулювати перспективи розвитку галузевих проєктів на основі стратегічного партнерства;3. Обґрунтувати можливість зміни статусу Китаю зі стратегічного на економічного партнера України.

**Завдання підготував
науковий керівник**

(підпис)

А.В. Жеваго

(ініціали, прізвище)

**Завдання одержав
здобувач**

«_____» _____ 20__ р.

(підпис)

(ініціали, прізвище)

«_____» _____ 20__ р.

Реферат

Кваліфікаційна магістерська робота містить **52** сторінок, **7** таблиць, **3** рисунків, список використаних джерел з **32** найменувань, додатки.

Стратегічне партнерство України та КНР

Об'єктом дослідження є різні аспекти взаємодії між двома країнами, такі як економічне співробітництво, політична взаємодія, культурний обмін, науково-технічна співпраця та інші. У дослідженні можуть розглядатися проблеми та перспективи розвитку взаємодії між Україною та КНР, а також можуть досліджуватися фактори, які впливають на цю взаємодію, такі як геополітичні, економічні та політичні чинники.

Предметом дослідження є конкретні аспекти взаємодії між двома країнами, такі як роль України в ініціативі "Один пояс - один шлях", взаємовідносини в галузі енергетики, торгівлі, інвестицій та технологічного співробітництва. Спільні проекти та ініціативи, здійснення спільних інтересів на міжнародній арені, взаємні виклики та можливості для подальшого розвитку взаємодії між двома країнами. Дослідження можуть також зосередитися на аналізі історичного, культурного та політичного контексту взаємодії між Україною та КНР.

Мета кваліфікаційної бакалаврської роботи – полягає в обґрунтуванні теоретичних і методичних положень, комплексному аналізі взаємовідносин України і Китаю та наданні практичних рекомендацій у напрямі покращення стратегічного партнерства обох країн.

Відповідно до поставленої мети були визначені такі *завдання*:

- Розглянути концепцію стратегічного партнерства між Україною та КНР;
- проаналізувати далекосхідний вектор, як важливий елемент зовнішньої політики України;
- проаналізувати тенденції розвитку торговельно-економічного співробітництва;
- дослідити участь України в проекті «Один пояс, один шлях»;

- дати оцінку інноваційно-інвестиційному співробітництву між Україною та Китаєм;
- розглянути глобальні проекти КНР та місце України в них;
- сформулювати перспективи розвитку галузевих проектів на основі стратегічного партнерства;
- обґрунтувати можливість зміни статусу Китаю зі стратегічного на економічного партнера України.

Практичне значення отриманих результатів. Висвітлюються ідеї, щодо перегляду статусу КНР, як головного стратегічного та економічного партнера. Цього слід зазначити, що потрібно переглянути такі головні аспекти співробітництва та яка тенденція їм притаманна: розширення або зменшення торговельних відносин і обсягів торгівлі між країнами, зміцнення дипломатичних відносин і партнерства між країнами та ін.

Рік виконання кваліфікаційної бакалаврської роботи - 2023

Рік захисту роботи - 2023

Ключові слова: стратегічне партнерство, торгівля, співробітництво, «Один пояс, один шлях».

В і д г у к
про кваліфікаційну бакалаврську роботу
здобувача факультету міжнародної економіки і менеджменту
освітньо-професійної програми «Міжнародний бізнес»

_____ (прізвище, ініціали)

на тему _____

(назва теми)

1. Обґрунтування актуальності обраної теми (0-10 балів): _____

2. Рівень аналізу та повноти розгляду теоретичних концепцій (0-10 балів): _____

3. Якість та глибина проведених аналітичних досліджень (0-15 балів): _____

4. Оцінка результатів досліджень; обґрунтування напрямів удосконалення досліджуваної проблеми (0-15 балів): _____

5. Чіткість та обґрунтованість висновків, їх практичне значення (0-10 балів): _____

6. Оформлення роботи та дотримання графіку виконання БДР (0-10 балів): _____

7. Позитивні сторони дипломної роботи: _____

8. Недоліки роботи: _____

Загальна оцінка кваліфікаційної бакалаврської роботи (0-70 балів): _____

Допущення КБР до захисту перед ЕК _____

Науковий керівник _____

(посада, учене звання, науковий ступінь)

_____ (підпис)

_____ (прізвище, ініціали)

“ ___ ” _____ 20__ р.

Рецензія

на кваліфікаційну бакалаврську роботу
здобувача вищої освіти

(прізвище, ім'я, по батькові)

Тема _____

Актуальність теми кваліфікаційної бакалаврської роботи і доцільність її розроблення

Якість проведеного
дослідження _____

Позитивні риси кваліфікаційної бакалаврської роботи

Зауваження _____

Практична значимість висновків і рекомендацій

Місце роботи та посада рецензента

Науковий ступінь, учене звання (за наявності)

(підпис, ПІБ)

Підпис засвідчую:

(посада, підпис)

Місце печатки організації, де працює рецензент

ЗМІСТ

ВСТУП.....	6
РОЗДІЛ 1. СУТЬ СТРАТЕГІЧНОГО ПАРТНЕРСТВА УКРАЇНИ ТА КНР.....	10
1.1. Концепція стратегічного партнерства між Україною та КНР.....	10
1.2. Далекосхідний вектор, як важливий елемент зовнішньої політики України.....	15
РОЗДІЛ 2. СУЧАСНИЙ СТАН УКРАЇНСЬКО-КИТАЙСЬКОГО СТРАТЕГІЧНОГО ПАРТНЕРСТВА.....	25
2.1. Тенденції розвитку торгівельно-економічного співробітництва.....	25
2.2. Україна в проєкті «Один пояс, один шлях».....	32
2.3. Інноваційно-інвестиційне співробітництво між Україною та Китаєм	38
РОЗДІЛ 3. НОВІ НАПРЯМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СТРАТЕГІЧНОГО ПАРТНЕРСТВА УКРАЇНИ З КНР.....	45
3.1. Глобальні проєкти КНР та місце України в них.....	45
3.2. Перспективи розвитку галузевих проєктів на основі стратегічного партнерства.....	50
3.3. Можливість зміни статусу Китаю зі стратегічного на економічного партнера України.....	55
ВИСНОВКИ.....	57
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	63
ДОДАТКИ.....	64

ВСТУП

Актуальність теми. Тема стратегічного партнерства між Україною та Китаєм є дуже актуальною в наш час, оскільки обидві країни мають великий потенціал у багатьох сферах співпраці. КНР стала важливим центром світової політики, що спонукало китайське керівництво до започаткування амбітних економічних та політичних проєктів з метою переформатування міжнародно-економічної системи, враховуючи зростаючі можливості та потреби країни. У 2013 році п'ятим поколінням керівників КНР була запропонована ініціатива «Один пояс – один шлях», яка стала зовнішньополітичною концепцією Китаю відносно багатьох країн від Західної Європи до Південно-Східної Азії. Головна мета проєкту - прискорення розвитку Китаю в умовах нових викликів на світовій арені, таких як скорочення експортних можливостей на традиційних ринках США, Євросоюзу та Східної Азії через зниження темпів економічного росту та спроби США послабити політичні та економічні позиції Китаю.

Україна та Китай можуть взаємно користуватися своїми ресурсами та економічним потенціалом, щоб розвивати взаємовигідні торгівельні та інвестиційні відносини. Китай є одним з найбільших світових експортерів, а Україна має значні ресурси та потенціал для розвитку виробництва та експорту агропродуктів, енергоресурсів, металопродукції та ін.

Також важливим фактором є співпраця між Україною та Китаєм у міжнародних організаціях, зокрема в ООН, ШОС та інших міжнародних форумах. Обидві країни мають значний вплив на світову політику та економіку, і їх співпраця може сприяти зміцненню міжнародного правопорядку та стабільності у світі. Україна та Китай мають спільний інтерес у зміцненні міжнародного правопорядку та розвитку міжнародних відносин на засадах мирного врегулювання конфліктів. У цьому контексті важливим є співпраця у міжнародних організаціях, зокрема в ООН та ШОС.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Міжнародна торгівля у складі зовнішньоекономічних відносин України з КНР відображена у офіційних порталах зовнішньої торгівлі України. Також в наукових працях Висоцька М., Гальперіної Л., Яценко О., Аксьонова О., Осудчук В. Китайських учених Чен Хунцзе, Чжан Юань та Лі Чжоу. Використання актуальних новин та статей з провідних міжнародних видань, таких як The New York Times, The Guardian, The Economist, Bloomberg тощо. Публікацій на сайтах міжнародних організацій та ресурсів, таких як Європейський союз, Організація Об'єднаних Націй, World Economic Forum тощо.

Мета і завдання дослідження. полягає в обґрунтуванні теоретичних і методичних положень, комплексному аналізі взаємовідносин України і Китаю та наданні практичних рекомендацій у напрямі покращення стратегічного партнерства обох країн.

Завдання роботи обумовила необхідність вирішення таких завдань:

- Розглянути концепцію стратегічного партнерства між Україною та КНР;
- проаналізувати далекосхідний вектор, як важливий елемент зовнішньої політики України;
- проаналізувати тенденції розвитку торговельно-економічного співробітництва;
- дослідити участь України в проєкті «Один пояс, один шлях»;
- дати оцінку інноваційно-інвестиційному співробітництву між Україною та Китаєм;
- розглянути глобальні проєкти КНР та місце України в них;
- сформулювати перспективи розвитку галузевих проєктів на основі стратегічного партнерства;
- обґрунтувати можливість зміни статусу Китаю зі стратегічного на економічного партнера України.

Об'єкт дослідження – є різні аспекти взаємодії між двома країнами, такі як економічне співробітництво, політична взаємодія, культурний обмін, науково-технічна співпраця та інші. У дослідженні можуть розглядатися проблеми та перспективи розвитку взаємодії між Україною та КНР, а також можуть досліджуватися фактори, які впливають на цю взаємодію, такі як геополітичні, економічні та політичні чинники.

Предмет дослідження є конкретні аспекти взаємодії між двома країнами, такі як роль України в ініціативі "Один пояс - один шлях", взаємовідносини в галузі енергетики, торгівлі, інвестицій та технологічного співробітництва. Спільні проекти та ініціативи, здійснення спільних інтересів на міжнародній арені, взаємні виклики та можливості для подальшого розвитку взаємодії між двома країнами. Дослідження можуть також зосередитися на аналізі історичного, культурного та політичного контексту взаємодії між Україною та КНР.

Методи дослідження. У дослідженні проаналізовано класичні підходи до вивчення відносин між Україною та Китаєм, такі як порівняльний, історичний, інституційний та функціональний методи дослідження, а також акторний підхід щодо ролі основних учасників у реалізації проекту "Економічний пояс великого шовкового шляху". Для аналізу світової політики використовувався просторово-організаційний підхід. Зовнішньополітичні підходи до розвитку стратегічного партнерства України і Китаю базувалися на документах та заявах офіційних осіб, а також на найбільш значущих публікаціях у пресі. Для загальнонаукової методології були використані теоретичні методи аналізу і синтезу, абстрагування, індукції та дедукції, а також системний підхід під час розгляду питань становлення і функціонування міжнародних транспортних коридорів.

Інформаційна база дослідження відображає узагальнений перелік джерел інформації (праці вітчизняних та зарубіжних науковців і практиків,

статистичні дані офіційних сайтів, звіти рейтингових агентств, фінансові звіти тощо).

Структура роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків.

РОЗДІЛ 1. СУТЬ СТРАТЕГІЧНОГО ПАРТНЕРСТВА УКРАЇНИ ТА КНР

1.1. Концепція стратегічного партнерства між Україною та КНР

Стратегічне партнерство, як вид двосторонніх відносин має глибокий характер, який не обмежується тільки зовнішньоторговельними відносинами, а має системні ознаки і демонструє динамічний розвиток як на кількісному, так і на якісному (інституціональному) рівні з генеральною метою гармонізації двостороннього економічного розвитку. В розрізі зазначеного, регіональна економічна інтеграція повинна відбуватися на початкових етапах стратегічного партнерства країн.

Побічна мета стратегічного партнерства полягає в забезпеченні структурного збалансованого економічного розвитку країн-партнерів. З точки зору інтернаціоналізації, дефініція «стратегічне партнерство» розглядається як рівень співробітництва між країнами, у рамках якого досягаються загальні цілі й узгоджуються спільні інтереси. На регіональному рівні системної ієрархії стратегічне партнерство розглядається у вигляді співробітництва між фірмами й організаціями, які мають загальні цілі та прагнуть їхнього досягнення [1]

Концепція стратегічного партнерства між Україною та Китайською Народною Республікою (КНР) була укладена в 2011 році коли в рамках візиту Голови КНР Ху Цзіньтао і Президентом України Віктором Януковичем була підписана спільна декларація про встановлення і розвиток відносин стратегічного партнерства між Україною і КНР. Та відображає спільні бажання країн зміцнювати і розширювати відносини на різних рівнях.

Основні напрямки співпраці між Україною та Китаєм в рамках концепції стратегічного партнерства включають:

- Економічне співробітництво: Україна та КНР працюють над розвитком взаємовигідних економічних відносин, сприяючи залученню інвестицій, технологій та розвитку торгівлі між країнами.
- Транспортна інфраструктура: Україна та Китай працюють над підвищенням ефективності транспортних комунікацій між країнами, зокрема, розширенням морських, авіаційних та залізничних маршрутів.
- Науково-технічна співпраця: Україна та КНР розвивають співпрацю в галузі науки та технологій, включаючи обмін досвідом та спільні наукові проекти.
- Культурні відносини: Україна та Китай працюють над підтримкою та збереженням культурних зв'язків між країнами, сприяючи культурному обміну та співпраці в галузі мистецтва, літератури, спорту та інших сферах.
- Політичні відносини: Україна та КНР взаємодіють на різних міжнародних форумах, співпрацюють у вирішенні глобальних проблем та підтримують міжнародний мир.

Доцільним буде розглянути кожний розділ концепції співробітництва окремо.

Економічне співробітництво

Концепція стратегічного партнерства між Україною та Китайською на економічному рівні базується на розвитку торговельних, інвестиційних та технологічних відносин між двома країнами. Основними напрямками співпраці є:

По-перше, розвиток торгівлі: Україна та Китай зосереджують увагу на збільшенні обсягу торгівлі між країнами та на підвищенні рівня взаємної торгової залежності. Україна прагне збільшити експорт аграрної продукції, металопродукції та вугілля до Китаю, а Китай з свого боку прагне збільшити експорт своїх товарів до України.

По-друге, інвестиції: Україна та Китай розглядають можливості для залучення китайських інвестицій до різних галузей української економіки, таких як енергетика, транспорт, сільське господарство, машинобудування тощо.

По-третє, надання державної підтримки підприємствам України і Китаю для пошуку нових можливостей розвивати взаємовигідне стратегічне співробітництво на основі ринкових відносин у галузях, які становлять взаємний інтерес.

По-четверте, створення програми по обміну досвідом на основі програм чи виставкових заходів.

Транспортна інфраструктура

Україна та Китай розглядають можливості для співпраці в галузі будівництва та реконструкції транспортної інфраструктури, такої як мости, дороги, залізниці та порти. Однією з основних ініціатив є підтримка китайської ініціативи "Один пояс, один шлях" (BRI) або "Нового шовкового шляху".

Ця ініціатива передбачає розвиток трансконтинентальних транспортних маршрутів, що пов'язують Китай з різними країнами світу, включаючи Україну. Україна може використовувати свої території для розвитку транспортних вузлів, які будуть забезпечувати ефективний транспорт вантажів між Китаєм та Європою.

Крім того, Україна та Китай можуть співпрацювати у відновленні та розвитку транспортної інфраструктури в Україні, включаючи будівництво та модернізацію залізниць, автодоріг, портів та аеропортів. Китайські інвестиції та технології можуть бути корисними для України в цій галузі. Україна може сприяти розвитку морської торгівлі між Китаєм та Європою через Чорне море. У цьому контексті, Китай може бути зацікавлений у розвитку портів в Україні, що забезпечать доступ до Європи та Центральної Азії.

Також, Україна та Китай можуть розвивати співпрацю у виробництві автомобілів, машинобудуванні та інших галузях промисловості, що вимагають високотехнологічних рішень та інвестицій.

Науково-технічна співпраця

Концепція стратегічного партнерства між Україною та Китаєм у науково-технічній сфері базується на зміцненні науково-технічних зв'язків між двома країнами та спільному вирішенні глобальних проблем. В рамках цього партнерства можуть бути реалізовані спільні дослідження в таких галузях, як інформаційні технології, біотехнології, енергетика, транспорт та інфраструктура.

З метою реалізації цієї концепції, Україна та Китай мають намір створити спільний науково-технічний комітет, який буде займатися координацією та розвитком співпраці в науково-технічній сфері. Крім того, планується здійснення обміну науковцями та студентами між Україною та Китаєм, а також спільна організація наукових конференцій, семінарів та інших заходів з науково-технічних питань.

Крім того, українські та китайські вчені та науковці активно співпрацюють в рамках таких проектів, як Міжнародна співпраця у галузі високошвидкісного залізничного транспорту, Міжнародний науково-технічний парк "Біорезерв", та інші. Також відбувається обмін досвідом у галузі інтелектуальної власності, створення спільних лабораторій та центрів технічного забезпечення.

Культурні відносини

Культурні відносини між Україною та Китаєм мають досить тривалу історію, що відображена у взаємовпливаючих культурах та традиціях обох країн. Зараз вони розвиваються в рамках культурної співпраці та обміну міжнародними програмами. Згідно з концепцією, сторони планують збільшити кількість культурних обмінів, організувати виставки, фестивалі,

концерти та інші культурні заходи у кожній країні. Також передбачено збільшення кількості стипендій для українських та китайських студентів на навчання в університетах іншої країни, що сприятиме поглибленню взаєморозуміння та співпраці в галузі культури та науки.

Окрім цього, планується розвиток туризму між країнами, що сприятиме популяризації культурних особливостей України та Китаю. Для цього будуть розроблені спільні програми та маршрути для туристів, які бажають побачити культурні та історичні пам'ятки обох країн.

Україна та Китай також планують спільно вирішувати питання, пов'язані з охороною культурної спадщини, та обмінюватися досвідом у цій сфері. Крім того, планується збільшити кількість перекладів літературних творів обох країн на мову партнера для популяризації культурної спадщини.

Політичні відносини

Основні тези щодо стратегічного співробітництва між Україною та Китаєм у політичній сфері:

По-перше, Україна та Китай мають встановлені дипломатичні відносини, які були встановлені у 1992 році.

По-друге, політичне співробітництво базується на збереженні територіальної цілісності та недоторканності суверенітету країн.

По-третє, Україна та Китай регулярно проводять високорівневі зустрічі між своїми лідерами, що свідчить про важливість взаємин для обох країн.

По-четверте, Україна та Китай співпрацюють у міжнародних організаціях, таких як ООН, ШОС, ОБСЄ тощо, де взаємодіють на різних рівнях, від питань безпеки до економічної співпраці.

По-п'яте, обидві країни прагнуть розвивати співробітництво у галузі культури, освіти та науки, що допомагає збільшити взаємний розуміння між народами і зміцнити дружні відносини між країнами.

1.2. Далекосхідний вектор, як важливий елемент зовнішньої політики України

Сучасна світова політика характеризується посиленнями позиціями азіатських держав в таких сферах як: політичній, науковій, економічній, політичній, фінансовій, інвестиційній. Такі країни Північно-Східної Азії як (Китай, Японія, Південна та Східна Корея) стають рушійною силою світового розвитку. Саме реалізація Україною своєї позиції на зовнішньої політичній арені потребує пошуку оптимальних моделей відносин з кожною з країн цього регіону.

Далекосхідний вектор зовнішньої політики України є важливим елементом її зовнішньої стратегії. Цей вектор включає в себе взаємовідносини з країнами Азії, такими як Китай, Японія, Південна Корея, В'єтнам та інші. Важливість далекосхідного вектору полягає в тому, що країни Азії мають значний потенціал для розвитку торгівлі, економічного співробітництва, науково-технічного обміну та культурного взаємодії. Наприклад, Японія, Китай та Південна Корея є провідними державами у галузі науки та технологій, і співпраця з ними може стати джерелом передових технологій для України.

Крім того, далекосхідний вектор є важливим для диверсифікації зовнішньої торгівлі України та розширення її економічних зв'язків за межі Європи та США. На сьогоднішній день, багато країн Азії демонструють високу зацікавленість у співпраці з Україною, і це відкриває нові можливості для українських компаній та підприємств. Співпраця з країнами Далекого Сходу може допомогти Україні зміцнити свої позиції в міжнародних організаціях, таких як ООН, Європейський союз та інші. Наприклад, Японія та Китай є постійними членами Ради Безпеки ООН, тому співпраця з ними може допомогти Україні зміцнити свої позиції та здобути більший вплив.

Далекосхідний вектор є дуже важливим елементом зовнішньої політики України, оскільки країни Азії та Тихоокеанського регіону мають

великий потенціал для розвитку економічних, політичних та культурних зв'язків з Україною.

Один з найбільш вагомих факторів, що робить далекосхідний вектор важливим для України, полягає у збалансуванні геополітичних інтересів країни та диверсифікації її зовнішньоекономічних зв'язків. Україна знаходиться в тісному сусідстві з Росією, яка має значний вплив на багато аспектів життя в Україні. Розширення співпраці з країнами Азії та Тихоокеанського регіону може допомогти Україні розвивати свої економічні та політичні зв'язки з іншими країнами, зменшуючи її залежність від Росії.

Другим важливим фактором полягає у потенціалі далекосхідного регіону для розвитку торгівлі та інвестицій. Країни Азії та Тихоокеанського регіону є динамічними економіками, які мають великий потенціал для збільшення обсягів торгівлі та інвестицій з Україною. Розширення співпраці з цим регіоном може допомогти Україні знайти нові ринки збуту для своїх товарів та послуг, а також залучити інвестиції для розвитку своєї економіки.

Українсько-китайське стратегічне партнерство

Історія стратегічного партнерства між Україною та Китаєм починається з днів радянської епохи, коли дві країни мали побратимські відносини. Після розпаду Радянського Союзу та звільнення України від радянської влади, Україна й Китай встановили дипломатичні відносини у 1992 році про побудову дружніх відносин і співпраці між двома країнами. Перші задекларовані та закріплені угодами, відносини між Україною та КНР починаючи з часів президенства Л. Кучми.

У 2000-х роках відносини між Україною та Китаєм почали активно розвиватися, особливо в галузі економіки. У 2010 році обсяг торгівлі між Україною та Китаєм досягнув позначки у 5 мільярдів доларів. У цей час Китай став найбільшим інвестором в українську енергетичну галузь та почав активно зацікавлюватися сільського господарства України.

Протягом наступних десятиліть Україна й Китай зберігали тісні економічні відносини, особливо в галузі енергетики. Україна почала

постачати зерно та інші продукти харчування до Китаю, тоді як Китай став найбільшим інвестором в українську енергетичну галузь. У 2011 році дві країни підписали меморандум про розуміння, що передбачав співпрацю в таких галузях як сільське господарство, транспорт, промисловість та високі технології. Зокрема, Україна почала постачати зерно та інші продукти харчування до Китаю. Крім того, Китай зацікавився побудовою інфраструктури в Україні, зокрема морський порту в Чорноморську.

У 2013 році Китай висловив підтримку Україні під час Євромайдану та критикував застосування насильства проти мирних протестувальників. Проте, з початком війни на сході України, відносини між двома країнами зазнали деяких турбулентностей. Китай висловив стурбованість ситуацією на сході України, але не приєднався до санкцій проти Росії. У той же час, Україна продовжувала залучати китайські інвестиції та підписувати співпрацю в галузі енергетики та інфраструктури.

Упродовж 2016 року відносини між Україною та КНР зазнали позитивних зрушень, проте підстав констатувати відновлення високого рівня взаємодії наразі не було. В першу чергу це стосувалося паузи у діалозі на найвищому рівні та невизначеності подальшої долі ухваленої в грудні 2013 р. в Пекіні Програми розвитку відносин стратегічного партнерства між Україною та КНР, якою передбачено здійснення великих проектів інвестиційно економічного співробітництва. Ліва частина питань щодо українсько-китайської взаємодії стосується української сторони і потребує реакції з боку уряду, міністерств та відомств України

Стратегічне партнерство між Україною та Китаєм продовжує розвиватися, і у 2017 році було досягнуто декілька важливих подій та угод.

Однією з таких подій було підписання у лютому 2017 року Президентом України Петром Порошенком та Президентом Китаю Сі Цзіньпіном Спільної заяви про поглиблення стратегічного партнерства між двома країнами. У заяві було зазначено, що Україна та Китай мають спільний

інтерес у побудові міцного партнерства на основі взаємного довіри, рівноправності та вигоди.

Ще однією важливою угодою, яка була підписана у 2017 році, є угода між Китайською компанією China Harbor Engineering Company та Українським державним підприємством «Адміністрація морських портів України» про співпрацю у питаннях реконструкції та розвитку морського порту в Одесі. В рамках цієї угоди планується залучення інвестицій Китаю на суму до 1 мільярда доларів для розширення та модернізації порту.

Головною подією стратегічних відносин між Україною та КНР стала зустріч 17 січня 2017 р. в рамках Всесвітнього економічного форуму в Давосі Президента України П.Порошенка та Голови КНР Сі Цзіньпіна. Під час зустрічі Сі Цзіньпін підкреслив, що Китай підтримує територіальну цілісність і суверенітет України та вибір українського народу. Петро Порошенко висловив сподівання, що Китай сприятиме мирному врегулюванню ситуації на Донбасі та припиненню російської агресії проти України і відновленню територіальної цілісності України включно з Кримом.
[1]

Крім того, у липні 2017 року відбувся візит глави МЗС Китаю Ван І до України, під час якого він зустрівся з Президентом України та Прем'єр-міністром України. Під час зустрічей було обговорено питання поглиблення співпраці між двома країнами в сферах економіки, торгівлі та інвестицій.

Упродовж 2020-2022 років Україна та Китай продовжували зміцнювати своє стратегічне партнерство у багатьох сферах, включаючи політичну, економічну та культурну співпрацю. У січні 2020 року було оголошено про запуск польсько-українсько-китайського логістичного проекту, що сприятиме розвитку торгівлі між трьома країнами та забезпеченню ефективної транспортної інфраструктури. Цей проект планується реалізувати до 2022 року. У травні 2020 року Україна та Китай підписали угоду про співпрацю у сфері охорони навколишнього середовища та відновлювальних джерел енергії. Це сприятиме зменшенню впливу промисловості на

навколишнє середовище та сприятиме розвитку енергетичного сектору. У жовтні 2020 року Україна та Китай підписали угоду про співпрацю в сфері туризму та культурного обміну. Це сприятиме розвитку туризму між країнами та збільшенню культурного обміну між народами. У грудні 2020 року Україна та Китай провели онлайн-конференцію, присвячену співпраці у сфері високих технологій. За результатами конференції було підписано угоду про співпрацю між Міністерством цифрової трансформації України та Китайською академією наук.

Один з важливих аспектів співпраці між Україною та Китаєм у 2021 році був пов'язаний з боротьбою з пандемією COVID-19. Китай надавав Україні допомогу у вигляді медичного обладнання, масок, тестів та іншого обладнання для боротьби зі спалахом коронавірусу. Крім того, китайські компанії в Україні продовжували інвестувати у виробництво медичного обладнання та ліків. У сфері енергетики співпраця між Україною та Китаєм також продовжувала розвиватись.

У липні 2021 року був підписаний меморандум про співпрацю між українською компанією "Укргазвидобування" та китайською компанією "China National Complete Engineering Corporation" у галузі розвитку вуглеводневої промисловості. Домовленості стосувалися будівництва нових газопроводів, буріння нових свердловин та модернізації існуючих. У березні 2021 року було оголошено про запуск спільного українсько-китайського проекту з виробництва водню, що сприятиме зменшенню викидів вуглеводів в атмосферу. Також в 2021 році відбулося багато культурних заходів між Україною та Китаєм, що сприяло підвищенню взаєморозуміння та сприяло поглибленню культурної співпраці. Наприклад, у лютому 2021 року в Україні була проведена онлайн-виставка китайського мистецтва, а також відбулася виставка китайського мистецтва в Національному музеї імені Богдана та Варвари Ханенків.

Щодо 2022 року в українсько-китайських відносинах не спостерігалось. Оскільки з початком повномасштабної війни в Україні. Китаю довелось

приймати певні позиції на світовій арені, щодо підтримання РФ чи засудження їх дій. Однак, можна зазначити, що залишається важливим для України та Китаю збереження співпраці в економічній, науковій та культурній сферах. Обидві країни можуть продовжувати співпрацювати в галузях, таких як торгівля та інвестиції, наука та технології, медицина, культура та інші. Водночас, Україна та Китай можуть продовжувати працювати над вирішенням питань, які можуть виникнути в процесі співпраці, наприклад, взаємодія з міжнародними організаціями, співпраця в галузі кібербезпеки та інших сферах.

Українсько-японське стратегічне партнерство

Українсько-японське стратегічне партнерство було започатковано в 2011 році. З того часу відносини між Україною та Японією зміцнювалися у багатьох сферах, зокрема у політичній, економічній, культурній та науково-технічній.

У політичній сфері Україна та Японія підтримують тісні контакти на різних рівнях, включаючи візити державних діячів та проведення спільних консультацій. Японія підтримує суверенітет та територіальну цілісність України, і продовжує надавати допомогу у формі гуманітарної та технічної допомоги.

У економічній сфері Україна та Японія співпрацюють у таких галузях як енергетика, металургія, машинобудування, автомобільна промисловість та інше. Японські компанії активно інвестують у проекти в Україні, а також надають технічну допомогу та передові технології.

У культурній сфері Україна та Японія співпрацюють у проведенні культурних обмінів та заходів, таких як фестивалі, концерти та виставки. Українська культура є популярною серед японських глядачів, а японська культура досить відома українцям.

Науково-технічна співпраця між Україною та Японією має довгу історію та активно розвивається. У 2018 році Україна та Японія підписали Меморандум про співпрацю в галузі науки та технологій, який передбачає

обмін досвідом та знаннями, створення спільних наукових проектів та програм, організацію спільних конференцій та семінарів. Співпраця здійснюється у багатьох галузях, зокрема у промисловості, енергетиці, транспорті, інформаційних технологіях, медицині, сільському господарстві, науці та інших. У рамках науково-технічної співпраці між Україною та Японією було реалізовано багато спільних проектів, зокрема у галузі високотехнологічного машинобудування, розробки нових матеріалів та енергетичних технологій, біотехнологій, аерокосмічної промисловості та інших. Одним з найбільш важливих проектів, що реалізується в рамках науково-технічної співпраці між Україною та Японією, є проект "Синьо-жовтий економічний коридор". Цей проект передбачає створення транспортної інфраструктури, яка забезпечить зручний та швидкий транспорт товарів між Китаєм та Європою через територію України. Проект забезпечить розвиток економіки України та зробить кращими торгові відносини між Китаєм та країнами Європи.

Україна та Японія також співпрацюють у галузі науки та освіти. Японські університети та наукові центри активно співпрацюють з українськими установами, організовують обмін студентами та викладачами, проводять спільні наукові проекти та конференції.

Стратегічні відносини України з Республікою Корея

Стратегічні відносини між Україною та Республікою Корея почали розвиватися після встановлення дипломатичних відносин у 1992 році. З тих пір взаємодія між країнами стала все активнішою та розширювалася на різні сфери.

У галузі науки та технологій співпраця між країнами також є важливою. Україна та Південна Корея підписали Меморандум про співпрацю в галузі науки та технологій, який сприяє спільним науковим дослідженням, обміну науковими кадрами та знаннями.

Культурний обмін між Україною та Південною Кореєю також активно розвивається. Українські театри та музеї проводять спільні проекти з

південнокорейськими колегами. Крім того, українські студенти мають можливість вивчати корейську мову та культуру в рамках програми обміну між університетами.

У галузі співпраці в галузі оборони Україна та Південна Корея також здійснюють спільні проекти. У 2020 році підписано Угоду про співпрацю в галузі оборони між Україною та Республікою Корея. Наприклад, Південна Корея допомагає Україні в модернізації її військового обладнання та розвитку оборонних технологій.

Однією з найбільш важливих галузей співпраці є економічна співпраця. Республіка Корея є важливим торговельним партнером України в Азії. Україна і Республіка Корея підписали Угоду про зону вільної торгівлі, яка набула чинності в 2021 році. Це угода, яка відкриває нові можливості для співпраці між країнами в галузі торгівлі та інвестицій. Південна Корея є одним з найбільших інвесторів в Україні. Взаємний торговельний оборот також зростає, а на 2021 рік склав більше 2 мільярдів доларів США.

Загалом, Концепція стратегічного партнерства між Україною та Китаєм має важливе значення для розвитку відносин між двома країнами в різних сферах. Ця концепція містить в собі широкий спектр питань, включаючи політичні, економічні, науково-технічні, транспортні та культурні аспекти співпраці.

Україна та Китай розвивають взаємовигідні відносини, що сприяє розширенню торговельних, економічних та інвестиційних можливостей для обох країн. Також, співпраця в науково-технічній сфері дозволяє обмінюватися знаннями та дослідженнями, що стимулює інновації та технологічний розвиток.

Надалі, розвиток стратегічного партнерства між Україною та Китаєм буде сприяти зміцненню політичних відносин та співпраці в регіональних та міжнародних питаннях. Однак, важливо забезпечити взаємне дотримання

прав людини, демократичних цінностей та здійснення співпраці на засадах взаємовигідності та взаємної поваги.

Що стосується Далекосхідного вектора, як важливого елементу зовнішньої політики України, економічна співпраця між Україною та Китаєм активно розвиває економічні зв'язки. Китай є важливим торговим партнером для України, а Україна - ключовим партнером Китаю в Східній Європі. Україна експортує до Китаю зернові, вугілля, залізну руду, металеву продукцію та інші товари, тоді як Китай експортує до України машини та обладнання, електронні товари, хімічні речовини та інші.

Можна виділити ключові аспекти цих відносин:

- Інвестиції: Китай є одним з найбільших інвесторів в Україну, зокрема, у сільське господарство, енергетику, логістику та інфраструктуру. У свою чергу, Україна сприяє інвестиціям китайських компаній в регіоні.
- Культурні відносини: Україна та Китай здійснюють культурний обмін та співпрацю в галузі науки та освіти. Наприклад, у Китаї діє Навчальний центр української мови та культури, де китайські студенти можуть вивчати українську мову та культуру.
- Політичні відносини: Україна та Китай співпрацюють в рамках міжнародних організацій, зокрема, Організації Об'єднаних Націй та Шанхайської організації співробітництва. Крім того, Україна та Китай мають спі

Україна та Японія підтримують добрі та дружні відносини і співпрацюють у багатьох галузях. Один з основних напрямків співпраці між країнами - економічна сфера. Японія є важливим інвестором в Україну та одним з основних партнерів у зовнішньоекономічній діяльності. Зокрема, в Японії працюють багато українських компаній, а також інвестовано в українські проекти в галузі сільського господарства, енергетики, машинобудування та ін.

Україна та Республіка Корея підтримують тісні та розвинені відносини, які охоплюють широкий спектр питань, включаючи економіку, політику, культуру та науку. Один з основних напрямків співпраці між країнами - економічна сфера. Республіка Корея є одним з найбільших інвесторів в Україну, зокрема, компанії Samsung, LG, Posco та інші інвестують у проекти в Україні в галузі машинобудування, хімічної промисловості, електроніки та інших секторах. У свою чергу, Україна є важливим партнером для Республіки Корея в галузі аграрної сфери, зокрема, експортує зерно, соняшникову олію та інші сільськогосподарські продукти.

РОЗДІЛ 2. СУЧАСНИЙ СТАН УКРАЇНСЬКО-КИТАЙСЬКОГО СТРАТЕГІЧНОГО ПАРТНЕРСТВА

2.1. Тенденції розвитку торгівельно-економічного співробітництва

Розвиток торгівельно-економічного співробітництва між Україною та Китаєм почався з 1990-х років, коли Україна стала незалежною державою. Одним з перших кроків у розвитку відносин між країнами стало підписання в 1992 році Угоди про дружбу та співробітництво між Україною та Китайською Народною Республікою. Китай був серед перших країн, що визнали незалежність України. У 1992 році відбулось створення Міжурядової комісії з торгівлі та економічного співробітництва між Україною та Китаєм, яка стала основою для розвитку торгівельно-економічних відносин між країнами. У 1993 році було підписано Угоду про сприяння та взаємний захист інвестицій між Україною та Китаєм.

У 2000 році було підписано Угоду про зону вільної торгівлі між Україною та КНР, яка сприяла зростанню торгівлі між країнами. У 2011 році торгівельний обсяг між Україною та Китаєм перевищив 6 мільярдів доларів США.

Протягом 2013-2021 років, експорт українських товарів до Китаю значно зростає, з 2,7 млрд доларів на рік до 8 млрд доларів на рік, що є більш ніж триразовим зростанням. Частка експорту до Китаю в загальному експорті України також зростає з 4,3% до 11,8%, хоча в період з 2014 по 2016 роки рівень експорту різко впав через конфлікт на Донбасі та тяжке становище в економіці.

У порівнянні з експортом, рівень імпорту товарів з Китаю зріс менш значно, з 7,9 млрд доларів на рік у 2013 році до 11 млрд доларів на рік у 2021 році.

Таблиця 2.1

Джерело: [10]

Найбільший показник імпорту з Китаю за цей період було зафіксовано у 2021 році, становлячи 15,1% від загального імпорту України. У 2015 році імпорт з Китаю до України був найменшим, з 3,7 млрд доларів на рік, через події на Донбасі та тяжке становище в економіці.

Відзначається, що експорт українських товарів до Китаю зросла в три рази, тоді як імпорт з Китаю до України збільшився менш значно протягом 2013-2021 років. За даними Державної митної служби України, обсяг зовнішньої торгівлі між Україною та Китаєм в 2021 році становив \$15,5 млрд, що на 16,6% більше, ніж у 2020 році. Зокрема, експорт з України в Китай збільшився на 23,7%, до \$8,5 млрд, а імпорт з Китаю до України збільшився на 7,7%, до \$7,0 млрд.

За статистичними даними України, за період січень-травень 2022 року двосторонній товарообіг склав \$4 млрд. (за результатами 2021 року Китай

посів перше місце серед усіх торговельних партнерів України, за 2021 рік товарообіг склав \$18,97 млрд.). При цьому, експорт товарів з України до Китаю за період січень-травень 2022 року склав \$1,5 млрд. (за 2021 рік - \$8,0 млрд.), імпорт китайських товарів в Україну склав \$2,85 млрд. (за 2021 рік - \$10,97 млрд.). Негативне сальдо для України за цей період склало -\$1,308 млрд. [6]

Товарообіг між Україною та Китаєм характеризується різноманітністю товарів та високим потенціалом для розвитку.

Основні товари, які експортує Україна до Китаю, включають зерно та олійні культури, металургійну продукцію, лісоматеріали, нафту та нафтопродукти, а також хімічні речовини та добрива. Китай же експортує до України товари широкого споживання, електроніку та комп'ютерну техніку, одяг та текстиль, вироби зі скла, сталеві вироби та інші товари. Відносини між Україною та Китаєм на сьогоднішній день можна характеризувати як досить динамічні та перспективні. Обидві країни мають великий потенціал для розвитку співпраці, зокрема в галузі аграрної та металургійної промисловості, а також у сфері інновацій та технологій. Значний обсяг товарообігу між Україною та Китаєм свідчить про важливість економічних відносин між цими країнами та можливості для подальшого розвитку торгівлі та інвестиційної співпраці.\

Окрім традиційних товарів, які експортує Україна до Китаю, українські компанії також активно працюють над поставками продуктів харчування та морських продуктів, які є великим попитом в Китаї.

За останні роки відбулося значне зростання товарообігу між Україною та Китаєм. За період з 2014 по 2020 рік обсяг торгівлі між цими країнами збільшився майже удвічі. Це свідчить про зростання взаємної зацікавленості та підвищення рівня співпраці між Україною та Китаєм.

Важливим етапом у розвитку економічної співпраці між Україною та Китаєм стало підписання у 2018 році Меморандуму про співпрацю в рамках Китайської ініціативи "Один пояс, один шлях". Ця ініціатива має на меті

розвиток інфраструктури, забезпечення доступу до ресурсів та зміцнення торговельних зв'язків між Китаєм та країнами-учасницями.

Товарообігу між Україною та КНР з 2014-2022 рр. у млн. дол. США

Таблиця 2.2

Рік	Обсяг товарообігу (млн. доларів)	Зміна відносно попереднього року (%)
2014	7863,7	-10,5
2015	6257,5	-20,4
2016	7587,5	21,2
2017	9832,2	29,6
2018	10787,5	9,7
2019	13468,8	24,8
2020	13036,3	-3,2
2021	15704,1	32,2
2022	4829,5	-68,8

Джерело: [12]

За таблицею (див. таб. 2.2), зазначеною вище, можна зробити кілька висновків про динаміку товарообігу між Україною та Китаєм з 2014 по 2020 рік:

Обсяг товарообігу між Україною та Китаєм зросли з 7863,7 млн. доларів США в 2014 році до 13036,3 млн. доларів США в 2020 році, та до 15704,1 3 млн. доларів США у 2021, що свідчить про збільшення торгівельних зв'язків між країнами.

За винятком 2014 та 2015 років, коли відбувся спад обсягів товарообігу, загальна тенденція була на зростання - в 2016-2019 роках обсяг товарообігу між Україною та Китаєм зріс на 76%, що свідчить про зміцнення економічних зв'язків між країнами.

Проте в 2020 році спостерігалось зменшення обсягу товарообігу на 3,2% в порівнянні з попереднім роком, що може бути пов'язано зі світовою економічною нестабільністю, спричиненою пандемією COVID-19.

За період з 2014 по 2020 рік, найбільший обсяг товарообігу між Україною та Китаєм був зафіксований в 2019 році, коли він склав майже 13,5 млрд. доларів США.

Звертаючись глибше торгівлі, можна виділити деякі особливості експорту товарів з України до Китаю можна виділити наступні:

1. Сировинні товари: Україна експортує в Китай значні обсяги сировинних товарів, зокрема зерно, метали, лісоматеріали та інші, що свідчить про високий потенціал української економіки у сфері виробництва та поставок сировини для китайських підприємств.
2. Аграрні товари: Україна є провідним виробником та експортером аграрних товарів, зокрема зернових, олійних культур та інших. Китай є великим споживачем цих товарів, тому експорт України до Китаю в цій сфері є перспективним.
3. Промислові товари: Україна також експортує до Китаю ряд промислових товарів, зокрема машинобудівні вироби, хімічні речовини та інші. Важливо відзначити, що Китай є великим ринком для таких товарів, тому ця сфера експорту може мати великий потенціал.
4. Конкуренція з іншими країнами: Незважаючи на великий потенціал українського експорту до Китаю, важливо враховувати конкуренцію з іншими країнами. Китай веде торгівлю з багатьма країнами світу, що може призвести до зменшення частки України в загальному обсязі експорту до Китаю.
5. Взаємовигідні угоди: Україна та Китай підписали ряд взаємовигідних угод, які стимулюють розвиток торгівельно-економічного співробітництва між країнами. Наприклад, угода про вільну торгівлю між Україною та Китаєм вступила в сил

Таблиця 2.3

Динаміка експорту товарів з України до Китаю у період з 2014 по 2021 роки в млн. дол. США:

Найменування товарі	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Зерно та вироби з нього	238,5	318,8	420,5	1195,5	1315,8	1797,9	1249,1	1898,5
Органічні речовини	228,9	325,1	316,3	502,3	538,2	720,5	860,1	1229,8
Руда залізна, залізовмісні	704,9	581,2	510,2	708,6	594,7	678,4	796,9	1053,3
Масла рослинні	102,1	90,7	131,2	198,2	316,8	390,6	414,7	694,1
Волокна, нитки та пряжа	56,1	65,7	86,3	93,3	105,3	182,3	282,8	414,6
Деревина та вироби з неї	15,9	28,8	40,6	40,6	64,9	107,7	112,4	178,4
Матеріали будівельні	16,9	18,8	24,2	38,3	60,8	86,3	107,5	169,3
Молоко та молочні продукти	6,2	12,1	9,2	15,9	26,7	50,6	40,6	97,7

Джерело: [10]

Таблиця наведена вище демонструє (див. таб. 2.3) динаміку товарообігу між Україною та Китаєм у період з 2014 по 2021 роки. Загалом, за цей період спостерігався значний ріст обсягів товарообігу між країнами. За цей період Україна експортувала до Китаю такі товари, як зерно, залізна руда, соняшникова олія, риба, пиломатеріали, алюміній та інші товари. Серед найбільш важливих товарів, що експортувалися з України до Китаю, варто виділити зерно - це найбільший експортований товар за весь період, у 2021 році його експортували на \$1,4 млрд. Також значні обсяги експорту з України до Китаю склалися з залізної руди, соняшникової олії, риби, пиломатеріалів та інших товарів.

Зокрема, експорт з України до Китаю збільшився в 2015 році і з того часу стабільно зростає, досягнувши максимуму в 2020 році у \$9,9 млрд. Однак, в 2021 році експорт відносно скоротився до \$9,1 млрд.

Щодо імпорту з Китаю до України, то спостерігається збільшення обсягів з 2014 по 2019 роки. Однак, в 2020 році зазначений зниження імпорту, яке пов'язане з економічними наслідками пандемії COVID-19. В 2021 році імпорт знову збільшився, але все ще нижчий, ніж у 2019 році.

Загалом, з таблиці видно, що Україна є чистим експортером товарів до Китаю, тоді як Китай є чистим імпортером товарів з України. Найбільш значущими групами експортних товарів з України до Китаю є зерно та олійні культури, а також металеві вироби. Найбільш значущими групами імпортних товарів з Китаю до України є машини та техніка, а також текстиль та текстильні вироби.

2.2. Україна в проєкті «Один пояс, один шлях»

Проєкт "Один пояс, один шлях" (One Belt, One Road, також відомий як "Пояс і шлях" або "Новий шовковий шлях") є однією з найбільших ініціатив сучасної Китаї. Його метою є створення міжнародної інфраструктурної мережі, яка об'єднає країни Євразії і підвищить їх економічний потенціал. Проєкт стартував у 2013 році і з тих пір значно розширився і став центральною стратегією китайської зовнішньої політики.

Найбільший гео економічний проєкт в історії людства, спрямований на створення і зміцнення багатонаціональних зв'язків, на посилення інтенсивності економічних, культурних і політичних обмінів. У найближчі десять років ця ініціатива Китаю залишатиметься найбільшим макроекономічним проєктом у світі. Приблизно \$350 млрд. заплановано Китаєм на конкретні проєкти в рамках ініціативи до 2022 року. Завершення проєкту «Один пояс, один шлях» заплановане на 2049 рік (до 100-річчя утворення Китайської Народної Республіки), що має призвести до консолідації величезного Європейсько-Азіатського простору і частини Африки – це 65 країн, в яких проживає понад 4 млрд. осіб. [5]

"Один пояс, один шлях" складається з двох частин: економічного поясу шляхом залізниць та морського шляху, які проходять через Азію, Африку і Європу. Економічний пояс залізниць проходить через країни Центральної Азії, Росію, Іран і Туреччину, а морський шлях пролягає через Індійський океан і Південно-Східну Азію. Проєкт має на меті підвищення торгівлі та інвестицій між країнами, зменшення економічних інтересів та розширення культурних зв'язків. Один з основних маршрутів проєкту - це морський шлях, який пролягає через Індійський океан і Південно-Східну Азію, а другий маршрут - економічний пояс залізниць, який пролягає через країни Центральної Азії, росію, Іран і Туреччину. Китай планує залучити до проєкту більш як 60 країн, які забезпечують від 60% до 70% населення

світу із потужними економічними потенціалами.

Рисунок 2.1

Джерело: [19]

Основна ідея проекту полягає у тому, що Китай інвестує в будівництво нових і розвиток існуючої інфраструктури в країнах, які лежать на маршруті проекту. Це включає будівництво мостів, шосе, залізниць, трубопроводів, морських портів, аеропортів та інших інфраструктурних об'єктів. Зараз вже завершені або перебувають у стадії розробки понад 1700 проектів. Низка країн Південно-Східної та Центральної Азії, Близького Сходу, Східної Африки та Східної Європи є партнерами проекту «Один пояс, один шлях». Китай також збільшує інвестиції в сферу енергетики, транспорту, телекомунікацій та інших галузей. Суть проекту "Один пояс, один шлях" полягає в тому, що Китай прагне побудувати нову міжнародну інфраструктурну мережу, яка забезпечуватиме зручну торгівлю та економічний розвиток між країнами Євразії. Це проект з великою амбіцією із залученням великих інвестицій в будівництво нових об'єктів і розширення існуючої інфраструктури в

країнах, які лежать на маршруті проекту.

Проект орієнтується на розвиток торгівлі, інвестицій та інших форм економічного співробітництва між країнами, а також сприяння розвитку міжнародного співробітництва у галузі транспорту, енергетики, телекомунікацій і інших галузей.

Проект включає в себе ряд конкретних ініціатив, серед яких:

- Будівництво нових магістральних шляхів, які з'єднають країни від Китаю до Європи;
- Розвиток морської інфраструктури та будівництво нових портів;
- Розвиток міжнародних енергетичних мереж, які забезпечать енергетичну

Місце ЄС в проєкті «Один пояс, один шлях»

Європейські країни перебувають у центрі ініціативи Китаю «Один пояс, один шлях», яка передбачає зміну гео економічної конфігурації на всьому Європейсько-Азіатському просторі. Більшість напрямків «Одного поясу, одного шляху» поєднують Європу і Китай: 35 китайських міст вже пов'язані приблизно з 34 містами Європи торговими та транспортними маршрутами. Європа є одержувачем китайських інвестицій до таких ключових секторів, як енергетика, телекомунікації та нерухомість. Китайські компанії прискореними темпами здійснюють придбання європейських промислових технологій і компаній, що має зміцнити присутність Китаю в регіоні. [5]

Окрім часто висловлюваної критики, є й більш оптимістичні думки. На думку прихильників ініціативи, вона відкриває для ЄС кілька можливостей насамперед в економічній сфері. Нові взаємозв'язки, реалізовані в рамках «Одного поясу, одного шляху», можуть означати не

лише посилення конкуренції, але й нові ринки для європейських компаній. Відносна ізоляція суміжних регіонів також є тягарем для європейських компаній, але запланована нова інфраструктура та пов'язані з нею послуги (наприклад, логістика) також можуть принести їм користь.

- У багатьох випадках проекти ініціативи можуть створити чудові інвестиційні можливості для європейського фінансового сектора;
- Реалізація грандіозних проектів може означати значні замовлення для європейської будівельної індустрії, що може бути опосередковано корисним для інших галузей (машинобудування, електроніка тощо) та послуг;
- Додаткові можливості надає скорочення транспортних витрат завдяки новій інфраструктурі, що може бути корисним для торгівлі ЄС.

Україна в проекті «Один пояс, один шлях»

Україна має важливе геополітичне положення, яке дає можливість Китаю використовувати її територію як транзитний коридор для переміщення товарів з Азії до Європи і навпаки. Україна розташована в східній частині Європи на перетині шляхів та інтересів різних країн, тому для нашої країни цей проєкт є не тільки можливістю розвитку, а й серйозним викликом при визначенні власної подальшої зовнішньої політики. Крім того, Україна має потужний потенціал у сфері енергетики та інфраструктури, що робить її привабливим для інвестування китайськими компаніями. Крім того, Китайська Народна Республіка відкрила кредитну лінію на 3 мільярди доларів для України на розвиток економіки та реалізацію інфраструктурних проєктів. Україна є одним з основних постачальників зерна до Китаю.

Участь України в проєкті «Один пояс, один шлях». Формально було проявлене бажання розвивати співпрацю з ініціативою «Пояс і Шлях», що

було озвучено ще у 2013 році. А після Революції Гідності у 2015 році був розроблений "план дій" у даному напрямку. У 2017 році Мінекономіки підписало меморандум з китайською стороною.

Участь України в проєкті «Один пояс, один шлях» була обмежена через низку факторів:

По-перше, Україна зіткнулася з проблемами у розвитку своєї інфраструктури, яка є ключовим компонентом ініціативи OBOR. Україна має застарілу інфраструктурну систему, особливо у сферах транспорту та енергетики, і їй важко знайти фінансування для необхідної модернізації, через анексію Криму і війну на сході України, Україна втратила шанс скористатися можливостями ініціативи та китайський інтерес у регіоні. Реалізація проєкту глибоководного порту в Криму стала неможливою, а українська сторона не запропонувала жодного альтернативного місця чи ідеї. Єдиним кроком було використання китайських компаній як субпідрядників для поглиблення дна Південного порту, вартістю близько 14 мільйонів доларів. Однак мова йшла лише про використання китайського субпідрядника, а не про реалізацію проєкту створення логістичного хабу для китайського виробництва вартістю близько \$3 млрд. Те саме стосувалося і залізничного транспорту.

По-друге, Україна продовжувала торгувати з росією і не закривала залізничне сполучення, але не спілкувалася з китайською стороною з питань розвитку транзитних перевезень у напрямку Китай-ЄС. У 2016 році була спроба відправити вантажний потяг за маршрутом Україна-Китай (в обхід території росії), але погано розвинена транспортна економіка призвела до того, що потяг «застряг» після прибуття в Китай через відсутність клієнтів для доставки товарів у зворотному напрямку. Регулярні перевезення через білорусь і росію відновили лише у 2020 році. Українські політичні контакти з китайською стороною в останні роки були низькими, що створило додаткові перешкоди для співпраці з ініціативою.

По-третє, другою причиною для обережності з китайської сторони став негативний досвід реалізації низки інвестиційних проектів і вкрай низький рівень політичних контактів. З українського боку останніми роками ці контакти навіть не виходили на рівень міністра. Наприклад, з 2014 року було лише дві зустрічі Президента України та Сі Цзіньпіна, обидві за часів президентства Петра Порошенка. Відносини України з Китаєм загострилися в останні роки, особливо після рішення України заборонити китайському телекомунікаційному гіганту Huawei брати участь у розвитку мережі 5G в країні. Це призвело до напруженості між двома країнами та ускладнило участь України в проекті OBOR.

По-четверте, Україна зараз має повномаштабну війну з росією, яка обмежила її можливості повною мірою взаємодіяти з проектом. Конфлікт порушив торговельні шляхи та ускладнив повноцінну участь України в регіональних економічних ініціативах. Переміщення морських контейнерів з Китаю через Росію до Європейського союзу стало важливою частиною пекінської ініціативи «Один пояс, один шлях» (BRI), але вторгнення Москви в Україну та санкції Заходу, що послідували за цим, змусили Китай шукати альтернативи.

Отже, Україна грає важливу роль в проекті «Один пояс, один шлях» (Belt and Road Initiative, BRI), який був започаткований Китаєм з метою розвитку торгівлі та інвестицій між країнами Азії, Європи та Африки. Участь України в проекті BRI може принести багато переваг як для України, так і для Китаю та інших країн регіону. Однак, варто зазначити, що цей проект також має свої ризики і вимагає уважного аналізу та контролю за його реалізацією.

2.3. Інноваційно-інвестиційне співробітництво між Україною та Китаєм

Інноваційно-інвестиційне співробітництво між Україною та Китаєм є одним з перспективних напрямків розвитку взаємин між цими країнами.

Основні напрями такої співпраці включають наступні аспекти:

1. Розробка та впровадження нових технологій. Україна та Китай мають значний потенціал у розробці нових технологій в різних галузях, таких як інформаційні технології, енергетика, медицина, аерокосмічна техніка тощо.
2. Інвестиції у стартапи та інноваційні проекти. Україна та Китай є країнами зі значним потенціалом розвитку стартап-екосистем, тому співпраця в цій сфері може стати дуже ефективною.
3. Розвиток електромобільного транспорту та відновлюваної енергетики. Китай є лідером у виробництві електромобілів та сонячних батарей, тому співпраця у цій сфері може сприяти розвитку відновлюваної енергетики в Україні.
4. Розвиток торгівлі між країнами. Україна та Китай мають значний економічний потенціал та можуть займати важливе місце на світовому ринку. Тому розвиток торгівлі та інвестицій між країнами може сприяти підвищенню економічного розвитку та створенню нових робочих місць.
5. Розвиток інтернаціональної освіти. Україна та Китай можуть співпрацювати в сфері науково-технічної освіти та відкривати спільні програми обміну студентів та науковців. Це дозволить студентам та науковцям з України та Китаю отримувати нові знання та досвід, а також сприятиме розвитку науково-технічного співробітництва між країнами.
6. Розвиток спільних проектів у сфері інфраструктури. Китай має значний досвід у будівництві інфраструктури, тому співпраця з ним може допомогти Україні у розвитку транспортних та енергетичних систем.

7. Розвиток спільних досліджень та розробок у сфері медицини. Україна та Китай мають високий потенціал у розробці нових лікарських препаратів та медичних технологій. Тому співпраця в цій сфері може призвести до створення нових методів діагностики та лікування різних захворювань.

Діаграма 2.1

Джерело: [20]

Аналізуючи таблицю китайських ПІІ в економіку України за видами економічної діяльності (див. діагр. 2.1), можна зробити кілька висновків:

Агропромисловий сектор займає найбільшу частку серед всіх видів економічної діяльності, що може бути пов'язано зі стратегічним значенням України як одного з найбільших виробників сільськогосподарської продукції в Європі.

Енергетика також має значну частку серед китайських ПІІ в Україні, що свідчить про значну зацікавленість Китаю в цій сфері.

Транспорт і логістика займають друге місце за кількістю ПІІ, що може бути пов'язане зі стратегічним значенням України як транспортного хабу в Центральній та Східній Європі. Інформаційні технології та фінансовий сектор займають меншу частку, але також представлені достатньою кількістю ПІІ. Легка промисловість та хімічна промисловість представлені лише по одному ПІІ, що свідчить про меншу зацікавленість Китаю в цих сферах. Інші види діяльності займають значну частку, що може бути пов'язано з різноманітністю діяльності китайських компаній в Україні.

Одним з ключових напрямів співробітництва є створення спільних інноваційних центрів, які б дозволяли науковцям та бізнесменам з обох країн об'єднати зусилля у розробці нових продуктів та технологій. Такі центри можуть стати платформою для обміну знаннями та досвідом, а також для залучення інвестицій у нові проекти.

Україна та Китай мають значний потенціал для розвитку інноваційно-інвестиційного співробітництва. Розвиток такої співпраці може стати не тільки економічно вигідним, але й допоможе підвищити науково-технічний рівень обох країн та сприяти розвитку їхнього суспільства в цілому.

Досвід інвестиційної взаємодії з Китаєм

Інвестиційна взаємодія України з Китаєм у інноваційній сфері є ще досить молодою, але обіцяючою галуззю. Наразі більшість співпраці між країнами зосереджена на традиційних галузях, таких як енергетика, транспорт і сільське господарство. Але інноваційна сфера поступово стає все більш привабливою для інвесторів з Китаю (див. таб. 2.4).

Таблиця 2.4

Рік	Сфера	Сума інвестицій	Реалізація проекту
2012	Енергетика	\$3 млрд	Консорціум китайських компаній побудував 2 блоки Хмельницької АЕС, China National Complete

			Engineering Corporation інвестувала \$340 млн у будівництво цементного заводу в Івано-Франківській області.
2013	Видобувні ресурси	\$2,7 млрд	Китайська національна нафтова корпорація (CNPC) інвестувала \$2,7 млрд у розробку Юзівського газового родовища на сході України.
2014	Сільське господарство	\$1 млрд	Будівництво заводу з переробки сої та зернових в Чернігові. Інвестиції склали більше 1 млрд доларів. Сфера - сільське господарство. Модернізація Донецької обласної лікарні. Інвестиції склали 500 млн юанів. Сфера - охорона здоров'я.
2015	Відновлювальна енергетика	1 млрд юанів.	Будівництво сонячної електростанції в Одеській області
2016	Транспортна інфраструктура	\$40 млн	Відкриття першого в Україні китайського терміналу в аеропорту "Бориспіль"
2017	Сільське господарство	\$1 млрд	Побудова заводу з виробництва соєвої олії у Миколаївській області
2018	Транспортна інфраструктура	\$1 млрд	Побудова "Швидкісної дороги" між Києвом та Одесою
2019	Енергетика	\$1 млрд	Реконструкція теплової електростанції в Миколаєві
2020	Енергетика	\$1,5 млрд	Китайська національна корпорація Chemical Engineering Group (CNCEC) інвестувала \$1,5 млрд у будівництво заводу з виробництва метанолу в Одеській області.
2021	ІТ-сектор	\$10 млн + \$1,5 млрд	Відкриття розробницької компанії китайського ІТ-гіганта Huawei в Києві Китайська залізнична будівельна корпорація (CRCC) інвестувала \$1,5 млрд у будівництво швидкісної залізниці від Києва до аеропорту "Бориспіль".

Джерело: складено автором на основі відкритих джерел

Виходячи з даних таблиці (див. таб. 2.4) можна зазначити, що інвестиції КНР в інноваційний розвиток є досить вагомими. В період з 2012 по 2021 рік спостерігаються масштабні проекти в сферах енергетики,

транспортної інфраструктури та сільського господарства. Більшість проектів є успішно реалізованими, але деякі з них є у процесі реалізації та укладання договорів.

Також, важливо відзначити інцидент з підприємством «Мотор Січ», який у 2021 році поставив під загрозу подальшу співпрацю між Україною та Китаєм та сприйняття України як надійного партнера на міжнародній арені. Хоча рішення про націоналізацію було обурливим для Китаю, уряд України заявив про захист інтересів інвесторів та національних інтересів на однаковій та правовій основі. Також, варто звернути увагу на експансію малого та середнього китайського бізнесу, який має менше перешкод та бар'єрів для здійснення діяльності за межами Китаю, що може створити ризики для розвитку внутрішньої бізнес-діяльності.

Китайські інвестиції, як фактор впливу на рейтингові позиції України

Вплив китайських інвестицій на рейтингові позиції України може бути різним залежно від багатьох факторів, таких як обсяг інвестицій, сфера їх використання, умови та терміни повернення інвестицій, а також політичний контекст. Збільшення ролі Китаю як провідної торгової нації має прямий вплив на виробництво і доходи її торгових партнерів, а також непрямий вплив на міжнародні інституції. У період формування ринку для більшості країн, включаючи Україну, залежність економічного зростання від експорту значно збільшилась і продовжує зростати.

З одного боку, притікання іноземних інвестицій, в тому числі з Китаю, може впливати на рейтингові позиції України позитивно, забезпечуючи потрібні фінансові ресурси для розвитку економіки та зменшення зовнішньої залежності. Це може допомогти збільшити конкурентоспроможність країни, збільшити експорт і покращити інші показники, що є важливими для рейтингових агентств.

З іншого боку, у разі неправильного використання інвестицій, наприклад, в екологічно небезпечних проектах або без належного контролю за дотриманням прав людини та соціальних стандартів, це може негативно вплинути на імідж України та її рейтингові позиції. Крім того, невідповідність умовам та термінам повернення інвестицій також може викликати фінансові ризики та негативний вплив на кредитний рейтинг країни. Тому, доцільним буде створення SWOT – аналізу для оцінки участі України в проектах та розуміння основних чинників впливу на економічну стабільність.

Таблиця 2.5

SWOT-аналіз	
Сильні сторони:	Слабкі сторони:
<ul style="list-style-type: none"> • Наявність інфраструктури, таких як порти, залізниці та дороги, які можуть бути використані для реалізації ініціативи "Один пояс - один шлях". • Наявність кваліфікованої робочої сили та досвідчених фахівців у сфері будівництва, енергетики та інфраструктури. • Географічне розташування на перехресті Європи та Азії, що дає можливість використовувати Україну як транзитну країну для транспортування товарів між цими регіонами. • Україна є однією з найбільших аграрних держав світу, що може стати важливим постачальником продуктів харчування для Китаю. • Наявність українських виробників важкої промисловості, які можуть забезпечувати Китай із потрібними ресурсами та комплектуючими. 	<ul style="list-style-type: none"> • Економічні проблеми та нестабільність в країні можуть знизити інтерес іноземних інвесторів та зупинити розвиток проектів, пов'язаних з ініціативою "Один пояс - один шлях". • Потенційні конкуренти в регіоні, такі як росія та Китай, можуть використовувати свої переваги в галузі транспорту та інфраструктури, що може знизити конкурентоспроможність України. • Необхідність реформування інфраструктури та підвищення конкурентоспроможності в цілому може вимагати значних витрат та часу. • Потреба у залученні додаткових інвестицій, технологій та знань для розвитку відповідної інфраструктури та підвищення якості виробництва. <ul style="list-style-type: none"> • Нестабільність політичної ситуації в Україні може викликати сумніви у китайських інвесторів щодо безпеки їхніх інвестицій та спричинити негативну реакцію соціуму на зростання китайського впливу.

Можливості:	Загрози:
<ul style="list-style-type: none"> • Залучення китайських інвестицій та розвиток співпраці з Китаєм; • Розширення експортних можливостей України на ринки Азії та Європи через покращення транспортної інфраструктури; • Розвиток туризму та інших галузей, що пов'язані з підвищенням транспортної доступності країни; • Підвищення статусу України на міжнародній арені та розвиток її дипломатичних відносин з іншими країнами; • Підвищення інтересу з боку іноземних інвесторів та залучення їх до розвитку економіки України. 	<ul style="list-style-type: none"> • Ризик залежності від Китаю та зменшення конкурентоспроможності на світовому ринку через зростання китайської конкуренції; • Можливість збільшення екологічного навантаження на природні ресурси України через розвиток важкої промисловості на основі використання сировинних матеріалів; • Нерівні умови участі в ініціативі для країн, які не мають прямих кордонів з Китаєм, що може привести до збільшення регіональних нерівностей; • Можливість загострення геополітичної ситуації в регіоні та впливу цього на інвестиційний клімат і зовнішню торгівлю України.

Джерело: складено автором на основі відкритих джерел

Участь України в ініціативі "Один пояс - один шлях" може принести значну користь країні, зокрема у вигляді залучення інвестицій та розвитку транспортної інфраструктури. Також, це може сприяти підвищенню статусу України на міжнародній арені та розвитку дипломатичних відносин з іншими країнами. Однак, слід пам'ятати про потенційні загрози та ризики, пов'язані з участю в ініціативі, і бути уважними та розумно оцінювати всі можливості та переваги.

РОЗДІЛ 3. НОВІ НАПРЯМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СТРАТЕГІЧНОГО ПАРТНЕРСТВА УКРАЇНИ З КНР

3.1. Глобальні проєкти КНР та місце України в них

Китай активно працює над створенням глобальної системи логістичного співробітництва, яка базується на його "Пояс і шлях" ініціативі. Ця ініціатива передбачає створення мережі транспортних інфраструктурних проєктів, які об'єднують Китай з різними країнами та регіонами світу.

Одним з ключових елементів системи є розвиток міжнародних логістичних центрів, які забезпечують швидкий та ефективний рух товарів. Китай планує збудувати десятки таких центрів у різних частинах світу. Китай активно впроваджує технології "розумних" логістичних систем, що дозволяють в режимі реального часу контролювати рух товарів, прогнозувати попит та виконувати інші логістичні завдання. Таким чином, глобальна система логістичного співробітництва КНР є важливим елементом його зовнішньої політики, яка дозволяє Китаю підвищувати свою впливовість в світі та забезпечувати стабільність його економічного розвитку.

Китай також розглядає Україну як потенційного партнера у відновленні маршруту Великого шовку. В рамках цього проєкту можуть бути реалізовані спільні інфраструктурні проєкти, такі як будівництво нових шосейних доріг та залізниць.

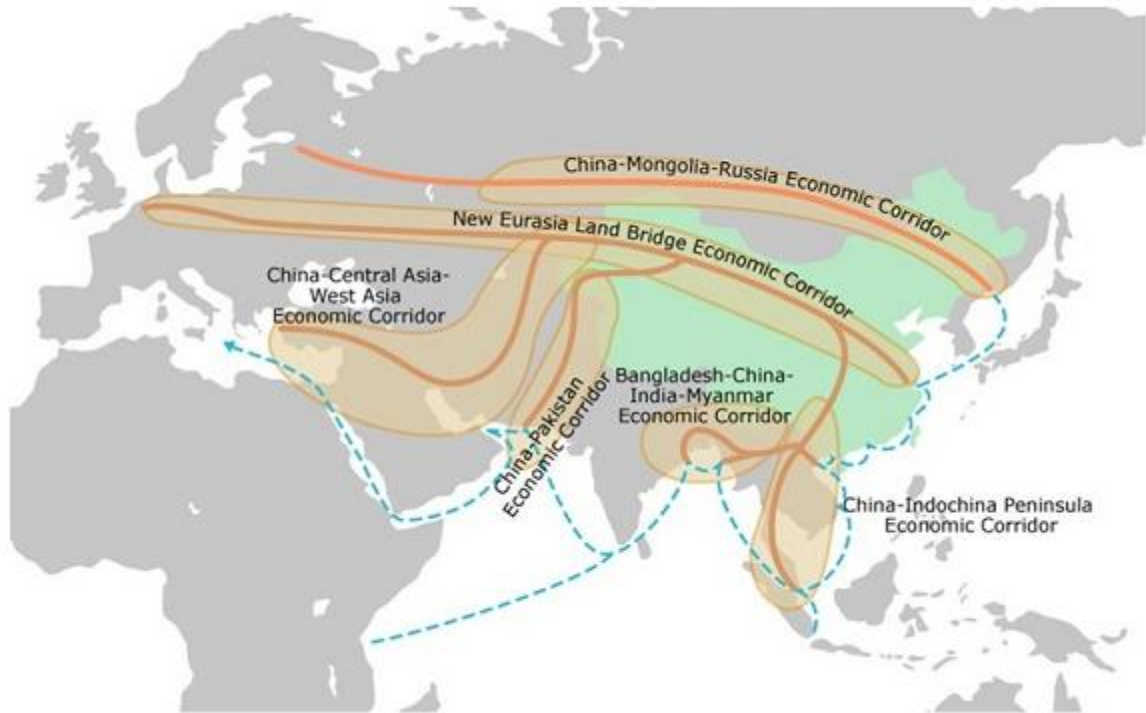
Україна може займати важливе місце в рамках проєкту "Пояс і шлях". Наприклад, українські порти Одеса та Чорноморськ можуть стати ключовими транспортними вузлами на шляху транзиту китайських товарів в Європу та навпаки. Крім того, Україна має потенціал стати центром розвитку виробництва та експорту аграрної продукції до Китаю.

Україна була розглянута КНР як важлива складова глобального проєкту "Пояс і Шлях". В початкових планах вона була віднесена до варіанту

участі як одна з точок входу з подальшим відгалуженням на білорусь та частину росії.

Рисунок 3.1

Шість коридорів міжнародного економічного співробітництва

Джерело: [21]

У другому варіанті вона була складовою "євразійського економічного мосту", який зв'язує материкові райони КНР з країнами ЄС. Україна грає важливу роль у ключовому транспортному коридорі "Поясу і Шляху".

Слід виокремити декілька причин, чому китайська сторона може бути обережною щодо України в рамках проекту "Один пояс, один шлях":

1. Політичні ризики: Україна знаходиться в складних геополітичних умовах через конфлікт з росією, що може вплинути на стабільність країни і безпеку проєкту.
2. Економічні ризики: Україна має проблеми з економічною стабільністю, такі як корупція, низький рівень інфраструктури та

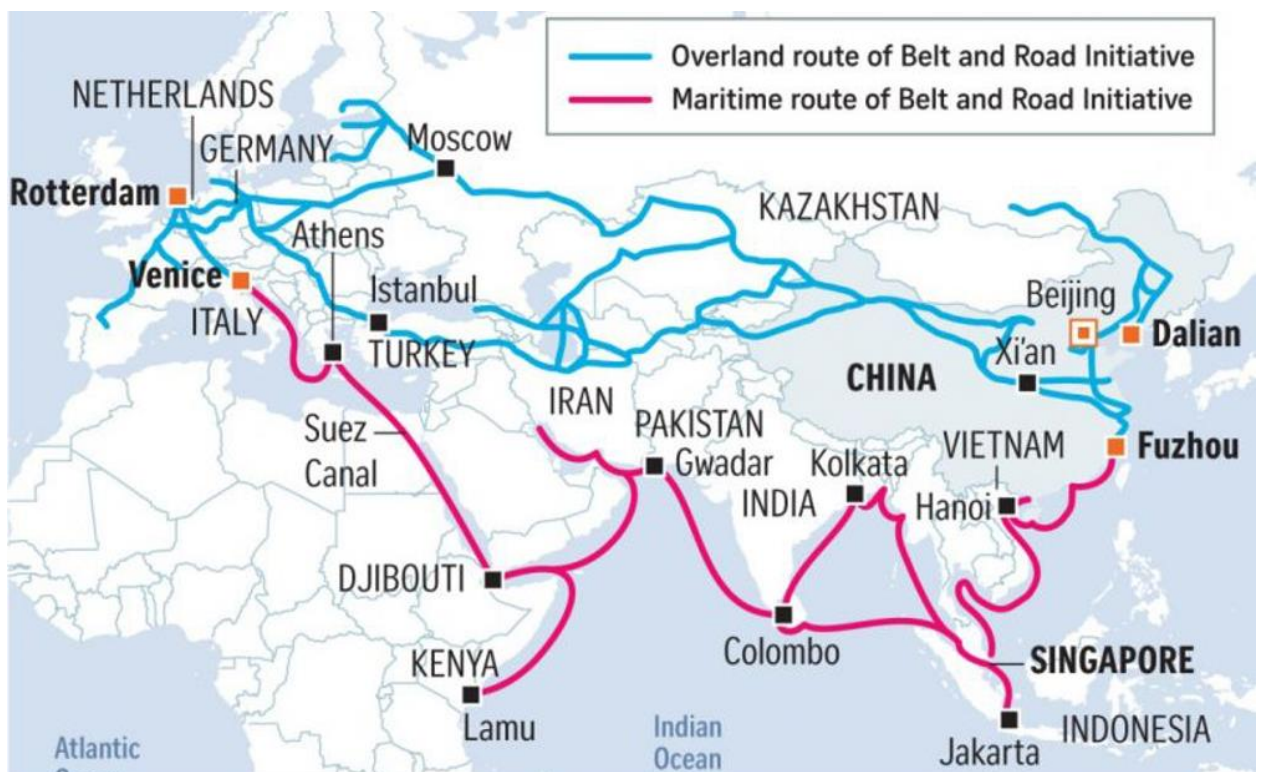
незадовільний бізнес-клімат, що може вплинути на успішність проекту.

3. Геополітичне положення: Україна має близькі відносини з країнами Західної Європи та США, що може створити проблеми з політичною довірою між Китаєм та Україною.

4. Конкуренція: Україна не є єдиним партнером для Китаю в рамках проекту "Один пояс, один шлях", інші країни, такі як Пакистан, Казахстан та росія, також мають важливе значення для успіху проекту.

Україна, на жаль, не займає пріоритетне місце в глобальних проєктах КНР, зокрема в проєкті "Пояс і Шлях". Головні транспортні шляхи, які вибудовуються, обходять Україну і проходять через інші країни, такі як Туреччина, Болгарія, Угорщина, білорусь, Польща. На жаль, Україна не змогла знайти спільну мову з китайською стороною і не була включена в ключові напрямки проєкту.

Рисунок 3.2

Джерело: [25]

У даному випадку йдеться про втрачену українською стороною комерційну вигоду.

За останні 7 років (з 2013 до 2018 рр) кількість вантажів, що проходять маршрутом з Китаю до Європи, зростала значно. У 2013-2014 роках було перевезено 35-40 тисяч TEU (еквівалент 20-футового контейнера), а в 2018 році ця кількість зросла до 707 тисяч TEU. У порівнянні з цим, кількість контейнерів, що проходять через Україну, зменшилася. За маршрутом «європейським маршрутом» в 2020 році було перевезено більше 550 тисяч TEU, що дозволило білоруській залізниці заробити близько 250 млн доларів.

Протягом останніх 8 років Китай брав участь у модернізації мережі залізниць в Білорусі. В рамках цієї співпраці було завершено електрифікацію всіх експортних напрямків і розроблені 30 електровозів, ще 11 замовлені на 2021-2023 роки. У 2021 році кількість транзитних вантажів у білоруському напрямку зросла на 1,6 рази. Можливо, за результатами цього року буде досягнута позначка у 1 млн TEU, відправлених залізницею, що є зразковими обсягами річної перевалки контейнерів у всіх портах України.

Отже, Україна не займає центрального місця в проєкті «Пояс і Шлях». Китайські інвестиції та проєкти сфокусовані на розвитку інфраструктури та транспортних мереж у країнах балканського регіону, Туреччині, Болгарії та Угорщині. Крім того, пряма гілка транзиту КНР-РФ-Німеччина проходить через Білорусь і Польщу.

Поміж інших глобальних проєктів КНР можна відзначити такі ініціативи, як Азіатсько-Тихоокеанська економічна співпраця (Asia-Pacific Economic Cooperation, АРЕС), Шанхайська організація співробітництва (Shanghai Cooperation Organisation, SCO) та Банк інфраструктури та інвестицій (Asian Infrastructure Investment Bank, АІІВ).

Україна також може займати важливе місце в цих проєктах. Наприклад, участь у АРЕС може допомогти Україні у розвитку свого експорту, а приєднання до SCO може сприяти підвищенню рівня безпеки в регіоні. У

свою чергу, АІВ може фінансувати важливі інфраструктурні проекти в Україні, такі як будівництво доріг та залізничних магістралей.

Загалом, КНР прагне встановлювати тісніші економічні та політичні зв'язки з країнами світу, а Україна може виграти від участі в цих проектах, які сприятимуть розвитку її економіки та підвищенню міжнародного статусу.

3.2. Перспективи розвитку галузевих проектів на основі стратегічного партнерства

Зважаючи на зростаючу конкуренцію та швидкі зміни в економіці, стратегічне партнерство стає ключовим елементом успішного розвитку галузевих проектів. В цьому розділі розглянемо перспективи розвитку галузевих проектів на основі стратегічного партнерства.

Один із найбільш важливих аспектів стратегічного партнерства - це забезпечення додаткових ресурсів та знань, які необхідні для розвитку проекту. Стратегічні партнерства дозволяють компаніям об'єднувати свої знання та ресурси для створення спільних інноваційних продуктів та послуг. Такі партнерства дозволяють зменшити ризики та збільшити шанси на успіх.

Другий важливий аспект - це можливість здійснювати взаємну передачу знань та технологій. Завдяки стратегічному партнерству, компанії можуть отримати доступ до нових технологій та інформації про ринок. Це дозволяє їм розширювати свої можливості та підвищувати ефективність виробництва.

Третій аспект - це можливість взаємної підтримки. Стратегічні партнерства дозволяють компаніям взаємно допомагати одна одній в різних аспектах, наприклад, в продажі та маркетингу. Це дозволяє збільшити прибуток та знизити витрати.

Останній аспект - це можливість створення більш великих та складних проектів. Стратегічні партнерства дозволяють компаніям об'єднувати свої знання та ресурси для створення більш складних та інноваційних проектів, які не можуть бути реалізовані окремо. Це дає компаніям можливість виходити на нові ринки та розширювати свої можливості.

Загалом, стратегічне партнерство є важливим інструментом для розвитку галузевих проектів. Воно дозволяє компаніям об'єднувати свої знання та ресурси для досягнення спільної мети, зменшує ризики та

збільшує шанси на успіх. Також, воно дозволяє компаніям розширювати свої можливості та виходити на нові ринки.

Стратегічне партнерство між Україною та КНР є важливим інструментом для розвитку галузевих проектів в обох країнах. Обидві країни мають великий потенціал для розвитку співпраці в галузях: взаємних інвестицій, промисловості, інфраструктури, енергетики, транспорту та інших сфер.

Розширення сфери взаємних інвестицій є однією з ключових перспектив розвитку галузевих проектів на основі стратегічного партнерства між Україною та Китаєм. На сьогоднішній день китайські інвестиції в Україні переважно спрямовані на енергетичний, металургійний та сільськогосподарський сектори, проте існує великий потенціал для розвитку інших сфер.

Зокрема, КНР є одним з найбільших інвесторів в Україну в сфері аграрного сектора. Українські компанії також активно шукають можливості для інвестування в Китай. Відкриваються спільні підприємства в галузі машинобудування, виробництва харчових продуктів, енергетики та ін. З метою прискорення процесу залучення інвестицій та підвищення прозорості українського інвестиційного клімату було створено Національне агентство з питань залучення інвестицій та розвитку (Українське інвестиційне офіс). У своїй роботі агентство зосереджується на залученні інвестицій з країн Азії, зокрема з КНР. Для сприяння інвестиційному співробітництву між Україною та КНР було підписано декілька важливих угод. Зокрема, у 2019 році було підписано Меморандум про взаєморозуміння між Урядом України та Урядом КНР щодо співпраці в області інвестицій та технологій. Угода передбачає підтримку співробітництва в галузі інвестицій, технологій, розвитку виробництва, відновлюваної енергетики та ін.

Одним з прикладів успішної співпраці є будівництво китайської компанією "China Harbor Engineering Company Ltd." контейнерного

терміналу в порту Чорноморськ, що знаходиться на південному заході України. Цей проект є важливим компонентом інфраструктурного розвитку України, а також дозволить підвищити конкурентоспроможність українських експортерів за рахунок зменшення транспортних витрат та часу доставки.

Крім того, розвиток взаємних інвестицій між Україною та Китаєм є важливим чинником розвитку технологій та інновацій, що в свою чергу сприятиме збільшенню конкурентоспроможності вітчизняних підприємств та підвищенню рівня життя населення.

Важливим етапом розширення взаємних інвестицій між Україною та Китаєм стало підписання у 2017 році Меморандуму про взаєморозуміння між Китайською Народною Республікою та Україною про створення міждержавної комісії.

Шовковий шлях є одним з найбільш перспективних напрямків для розвитку співпраці між Україною та Китаєм. Обидві країни мають значні ресурси, які можуть бути використані для створення нових галузевих проектів на основі стратегічного партнерства.

Один з ключових аспектів ефективності співпраці в шовковому шляху - це розвиток транспортної інфраструктури. Зокрема, Китай інвестує в будівництво нових автошляхів, залізниць та портів в рамках шовкового шляху. Це дозволяє зменшити час та витрати на транспортування товарів між країнами, що може позитивно вплинути на бізнес та торгівлю між Україною та Китаєм. Крім транспортної інфраструктури, ефективність співпраці в шовковому шляху залежить від розвитку інших галузей, таких як енергетика, інформаційні технології, телекомунікації та інші. Так, Україна може пропонувати Китаю свої ресурси, наприклад, залізничні та металургійні продукти, а Китай - свої інноваційні технології та електронні пристрої. Важливим елементом співпраці в шовковому шляху є також розвиток культурних зв'язків та туризму між країнами. Україна має багату

культурну спадщину та туристичний потенціал, який може привернути багато туристів з Китаю, що в свою чергу може сприяти розвитку міжнародного туризму та культурного обороту. [26]

Розширювати взаємну відкритість сфери послуг, сприяти прискоренню розвитку регіональної галузі послуг. Вишукувати нові моделі інвестиційного співробітництва, заохочувати спільне створення закордонних зон торгово-економічного співробітництва і транскордонних зон економічного співробітництва та інших видів індустріальних парків, а також сприяти розвитку промислових кластерів. При цьому важливе місце відводиться концепції екологічної культури в сфері торгівлі й інвестицій, зміцнювати співробітництво в сфері охорони екології, біологічної різноманітності та протидії змінам клімату, спільно будувати «зелений» Шовковий шлях [27].

Зміцнення науково-технічного співробітництва між Україною та КНР має великий потенціал у багатьох галузях, включаючи енергетику, інформаційні технології, біотехнології, матеріалознавство та інші. Обмін знаннями, технологіями та досвідом може привести до створення нових інноваційних продуктів та послуг, підвищення ефективності виробництва та зниження витрат.

Зокрема, в енергетичній галузі можливе співробітництво у галузі відновлюваної енергетики, енергоефективності, енергетичної безпеки та інших питань. В інформаційних технологіях можливі спільні проекти в галузі розробки програмного забезпечення, штучного інтелекту, блокчейн технологій та інших напрямків. Також, науково-технічне співробітництво може стати однією з важливих складових розвитку біотехнологічного сектору, зокрема в галузі розробки нових лікарських засобів, діагностичних методів та інших медичних технологій.

Зміцнення науково-технічного співробітництва між Україною та іншими країнами в області обміну інформацією з питань інфекційних

захворювань є надзвичайно важливим для забезпечення глобальної безпеки. У зв'язку зі зростанням кількості нових інфекційних захворювань та поширенням пандемій, таких як COVID-19, потреба у співпраці та обміні інформацією стає все більш актуальною.

Україна має потужний науково-технічний потенціал в галузі медицини та біотехнологій, який може бути використаний для спільної розробки нових методів профілактики та лікування інфекційних захворювань. Такі проекти можуть бути реалізовані через співпрацю між українськими та зарубіжними науковцями, а також українськими та іноземними компаніями. Розвиток співробітництва у сфері обміну інформацією з питань інфекційних захворювань може допомогти у попередженні поширення захворювань та швидкому реагуванні на них. Система своєчасного сповіщення про нові випадки інфекційних захворювань, їхній моніторинг та аналіз можуть забезпечити більш ефективну боротьбу з ними, а також допомогти у визначенні тенденцій та прогнозуванні розвитку захворювань.

Тому, зміцнення науково-технічного співробітництва між Україною та КНР має великий потенціал для розвитку економіки та науки обох країн, а також може мати позитивний вплив на світову науку та технологічний прогрес.

3.3. Можливість зміни статусу Китаю зі стратегічного на економічного партнера України

Наразі, Україні слід переглянути статус відносин із Китаєм з урахуванням реального стану двосторонньої взаємодії, національних інтересів України, позиції КНР щодо російсько-української війни та бачення й підходів держав-партнерів України з Європейського Союзу та НАТО до відносин із КНР.

Стратегічні відносини з Китаєм можуть бути послаблені, а в деяких випадках поставлені на паузу – це є дещо нормальним явищем, коли одна країна переглядає свої відносини з іншою. Це буде гарною практикою, для перегляду довгострокових інтересів України. Як зазначалося в даній дипломній роботі, Україна і КНР розвивають відносини стратегічного партнерства відповідно до двосторонніх договорів, підписаних у 2011 та 2013 роках. Із 2019 року Китай є найбільшим торговим партнером України.

Спостерігається те що, взаємини між Україною та Китаєм за останні роки перетворилися переважно на економічні. Після підписання угоди про вільну торгівлю між Україною та Китаєм у 2018 році обсяг торгівлі між країнами значно збільшився, що є позитивним сигналом для розвитку економічного співробітництва. За цими даними, можна зробити висновок, що Китай є одним з найважливіших торговельних партнерів України, а співпраця з ним є корисною для української економіки. Однак, слід зазначити, що позиція Китаю як стратегічного партнера України не відповідає реальному становищу, оскільки партнерство з країною має переважно економічний характер.

Таким чином, зміна статусу Китаю зі стратегічного партнера на економічного може допомогти Україні зберегти та зміцнити свої економічні відносини з Китаєм та відображати реальність сучасних взаємин між

країнами. Але це не означає, що співпраця між Україною та Китаєм має бути обмежена тільки економічними питаннями, а співпраця в інших сферах, наприклад, в політичних, наукових та культурних, може бути також корисною для обох країн. Зокрема, Україна може співпрацювати з Китаєм у наукових проектах, обміні досвідом в галузі інформаційних технологій, культури, мистецтва та спорту. Також важливим аспектом є політична співпраця, зокрема в міжнародних організаціях, таких як ООН, СОТ та ЄС.

Експерти зазначають теж, Україна відсутня у експертному та політичному дискурсі Китаю. Це може бути проблемою, оскільки це обмежує можливості України на китайському ринку та у глобальних економічних процесах. Україна є зацікавлена у зміцненні своїх економічних зв'язків з Китаєм та розвитку співпраці в галузі високих технологій та інфраструктури. Україна бачить у Китаї потенційного великого інвестора та торговельного партнера, зокрема, у сфері виробництва та енергетики.

Однак, обсяги торгівлі та інвестицій між Україною та Китаєм наразі є досить скромними. Тому президент Зеленський вважає, що прямі переговори з керівництвом Китаю. Пекін уникає прямого діалогу з Києвом попри постійний пошук українською стороною контакту з вищим керівництвом Китаю. Якщо Президент Зеленський через ЗМІ звертається до Голови КНР Сі Цзіньпіна із закликом до прямого діалогу, значить дипломатичні канали не працюють, і не з вини України. Китай не хоче псувати відносини з росією, дотримується проросійського нейтралітету й не підтримує антиросійські санкції, тому Україна повинна сформулювати своє бачення щодо Китаю, яке відповідає поточній геополітичній ситуації і її довгостроковим інтересам. Зокрема, на його думку, потрібно обмежити взаємодію з Китаєм у кібернетичній сфері й телекомунікаціях, припинити військово-технічне співробітництво, запровадити обмеження й перевірки для китайських інвестицій в Україну тощо. [28]

ВИСНОВКИ

На тлі вищесказаного, доцільним буде виділити основні тенденції розвитку торгівельно-економічного співробітництва між Україною та Китаєм.

- По-перше, збільшення обсягів торгівлі. За останні кілька років обсяг торгівлі між Україною та Китаєм значно збільшився, що свідчить про посилення торговельно-економічних зв'язків між країнами.
- По-друге, диверсифікація експортного напрямку: Україна поступово розширює свій експортний асортимент до Китаю, включаючи не тільки традиційні вугілля та зерно, але й високотехнологічні товари, такі як авіаційна техніка та комп'ютерна електроніка.
- По-третє, зростання інвестиційного співробітництва. Китай став одним з найбільших інвесторів в Україні, інвестуючи в інфраструктуру, сільське господарство, енергетику та інші галузі. Це сприяє зміцненню економічних зв'язків між країнами.
- По-четверте, розвиток вільної торгівлі між Україною та Китаєм знаходяться у процесі переговорів щодо укладення вільної торгової угоди між країнами. Це може сприяти збільшенню обсягів торгівлі та поглибленню співробітництва між країнами.
- По-п'яте, розвиток електронної комерції, що останнім часом в Україні зросла популярність електронної комерції, що відкриває нові можливості для експорту товарів до Китаю через онлайн-майданчики та інтернет-магазини.

Що стосується Далекосхідного вектора, як важливого елементу зовнішньої політики України, економічна співпраця між Україною та Китаєм активно розвививає економічні зв'язки. Китай є важливим торговим партнером для України, а Україна - ключовим партнером Китаю в Східній Європі. Україна експортує до Китаю зернові, вугілля, залізну руду, металеву

продукцію та інші товари, тоді як Китай експортує до України машини та обладнання, електронні товари, хімічні речовини та інші.

Розвиток торгівельно-економічного співробітництва між Україною та Китаєм почався з 1990-х років, коли Україна стала незалежною державою. Україна і КНР розвивають відносини стратегічного партнерства відповідно до двосторонніх договорів, підписаних у 2011 та 2013 роках. Із 2019 року Китай є найбільшим торговим партнером України

Україна має важливе геополітичне положення, яке дає можливість Китаю використовувати її територію як транзитний коридор для переміщення товарів з Азії до Європи і навпаки. Україна розташована в східній частині Європи на перетині шляхів та інтересів різних країн, тому для нашої країни цей проєкт є не тільки можливістю розвитку, а й серйозним викликом при визначенні власної подальшої зовнішньої політики. Крім того, Україна має потужний потенціал у сфері енергетики та інфраструктури, що робить її привабливим для інвестування китайськими компаніями.

Україна грає важливу роль в проєкті «Один пояс, один шлях» (Belt and Road Initiative, BRI), який був започаткований Китаєм з метою розвитку торгівлі та інвестицій між країнами Азії, Європи та Африки. Участь України в проєкті BRI може принести багато переваг як для України, так і для Китаю та інших країн регіону. Однак, варто зазначити, що цей проєкт також має свої ризики і вимагає уважного аналізу та контролю за його реалізацією.

Україна активно розвиває співпрацю в інноваційно-інвестиційне діяльносiт з КНР. Основні напрями такої співпраці включають наступні аспекти:

- Розробка та впровадження нових технологій;
- Інвестиції у стартапи та інноваційні проєкти;
- Розвиток електромобільного транспорту та відновлюваної енергетики;
- Розвиток торгівлі між країнами;
- Розвиток інтернаціональної освіти;

- Розвиток спільних проектів у сфері інфраструктури;
- Розвиток спільних досліджень та розробок у сфері медицини;

Стратегічні відносини з Китаєм можуть бути послаблені, а в деяких випадках поставлені на паузу – це є дисть нормальний явищем, коли одна країна переглядає свої відносини з іншою. Це буде гарною практикою, для перегляду довгострокових інтересів України. Остання, відсутня у експертному та політичному дискурсі Китаю. Це може бути проблемою, оскільки це обмежує можливості України на китайському ринку та у глобальних економічних процесах. Україна є зацікавлена у зміцненні своїх економічних зв'язків з Китаєм та розвитку співпраці в галузі високих технологій та інфраструктури. Україна бачить у Китаї потенційного великого інвестора та торговельного партнера, зокрема, у сфері виробництва та енергетики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Висоцька М. Аналіз основних тенденцій розвитку економічних відносин між Україною та Китаєм / М. Висоцька, А. Аль Атті // Стратегія розвитку України. Економіка, соціологія, право. – 2013. – № 4. – С. 14–20.
2. Далекосхідний вектор як важливий елемент зовнішньої політики України [Електронний ресурс] // НІСД. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://niss.gov.ua/sites/default/files/2017-11/dalekoshid-ec76e.pdf>.
3. Далекосхідний вектор розвитку України [Електронний ресурс] // Державна компанія «Укрспецекспорт». – 2019. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.ukrspecexport.com>.
4. Innovation and Investment Cooperation between Ukraine and China [Електронний ресурс] // ІЕР, № 35. – 2021. – Режим доступу до ресурсу: http://iepjournals.com/journals_eng/35/2021_35_5_Yatsenko_et_al.pdf.
5. УКРАЇНА В ПРОЕКТІ «ОДИН ПОЯС, ОДИН ШЛЯХ»: РЕГІОНАЛЬНИЙ ТА ГЛОБАЛЬНИЙ ВИМІР [Електронний ресурс] // Журнал "Україна-Китай". – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://sinologist.com.ua/kiktenko-v-o-ukrayina-v-proekti-odyn-poyas-odyn-shlyah-regionalnyj-ta-globalnyj-vymir/>.
6. Торгівля та інвестиції між Україною та КНР [Електронний ресурс] // Посольство України в Китайській Народній Республіці. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: [https://china.mfa.gov.ua/spivrobitnictvo/186-torgovelyno-jekonomichne-spivrobitnictvo-mizh-ukrajinoju-ta-kitajem/torgivlya-ta-investiciyi#:~:text=\(за%20результатами%202021%20року%20Китай,Україн%20склав%20%242%2C85%20млрд](https://china.mfa.gov.ua/spivrobitnictvo/186-torgovelyno-jekonomichne-spivrobitnictvo-mizh-ukrajinoju-ta-kitajem/torgivlya-ta-investiciyi#:~:text=(за%20результатами%202021%20року%20Китай,Україн%20склав%20%242%2C85%20млрд).
7. Official site of the National Bank of Ukraine. URL: <https://bank.gov.ua>.
8. Vision and Actions on Jointly Building Silk Road Economic Belt and 21st-Century Maritime Silk Road. [Електронний ресурс] // Ministry of foreign affairs of the People`s republic of China.. – 2015. – Режим доступу до

ресурсу:

http://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/topics_665678/xjpcxbayzlt2015nnh/t1249618.shtml.

9. Українсько-китайські відносини: що означає нове перезавантаження [Електронний ресурс] // UIFuture. – 2021. – Режим доступу до ресурсу: <https://uifuture.org/publications/ukrayinsko-kytajski-vidnosyny-shho-oznachaye-nove-perezavantazhennya/>.

10. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>.

11. China has already invested more than \$ 130 billion in the One Belt OneRoad initiative. – 2021. — URL: <https://www.capital.ua/ru/news/157596-kitay-investiroval-v-strany-initsiativy-odin-poyas-odin-put-uzhe-bolee-130-mlrd?fbclid=IwAR0yDwI29tZkmuWtvACt8YzBnVksgaETaNavPSNSGplSJxt r0NMAabSAis>.

12. Державна Митна Служба [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://customs.gov.ua/en/>.

13. Чан С. Економічна безпека та необхідність забезпечення інноваційногорозвитку підприємств України [Електронний ресурс] / Сі Цо Чан // Міжнародненауково-технічне співробітництво: принципи, механізми, ефективність Збірник працьXIII (XXV) Всеукраїнської науково-практичної конференції м. Київ, 16–17 березня2017 року. – 2017. – Режим доступу до ресурсу:http://www.ela.kpi.ua/bitstream/123456789/20051/1/MNTS2017_60_Chan.pdf.

14. Офіційний сайт Міністерства економіки України [Електронний ресурс] // Прес-служба Мінекономрозвитку. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.me.gov.ua/News/Detail?lang=uk-UA&id=e634cef0-9b95-4c21-927f-c3618c78d881&title=StepanKubivZaproponuvavStvoritiCherezUkrainuLogistichnii>

15. Kulytskyi S. Hlobalna ekspansiia Kytaiu ta problemy rozvytku ukrainskoi ekonomiky. Ukraina: podii, fakty, komentari.— 2021. No. 2. p. 37—50.
16. Belt and road portal [Електронний ресурс] // Official web site of the Belt and road Initiative. –URL: <http://eng.yidaiyilu.gov.cn/>
17. Belt and road portal [Електронний ресурс] // Official web site of the Belt and road Initiative. –URL: <http://eng.yidaiyilu.gov.cn/>
18. China trade statistics [[Електронний ресурс] // World Integrated Trade Solution.. – URL: <http://wits.worldbank.org/CountryProfile/en/CHN>
19. China’s Belt And Road Initiative Opens Up Unprecedented Opportunities [Електронний ресурс] // Frank Holmes. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.usfunds.com/resource/chinas-belt-and-road-initiative-opens-up-unprecedented-opportunities/>.
20. Embassy of Ukraine in the People’s Republic of China [Електронний ресурс] // gov.ua – Режим доступу до ресурсу: <https://china.mfa.gov.ua/en>.
21. CETC has role to play under B&R Initiative [Електронний ресурс]. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: http://cetcsolarenergy.com/b&r/programs_under_b&r_initiative.html.
22. The Silk Road Economic Belt. Considering security implications and EU–China cooperation prospects / Richard Ghiassy, Jiayi Zhou. 2017. – 76 с.
23. Vision and Actions on Jointly Building Silk Road Economic Belt and 21st-Century Maritime Silk Road. 28.03.2015 [Електронний ресурс] // Ministry of foreign affairs of the People’s republic of China. – http://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/topics_665678/xjpcxbayzlt2015nnh/t1249618.shtm
24. Doing Business-2020. Reasons why Ukraine has risen in the ranking by 64 steps. Economic Truth. 2019. URL: <https://www.epravda.com.ua/publications/2019/10/24/652929/>.
25. What is China’s Belt and Road Initiative (BRI)? [Електронний ресурс] // The Royal Institute of International Affairs. – 2020. – Режим

доступу до ресурсу: <https://www.chathamhouse.org/2021/09/what-chinas-belt-and-road-initiative-bri>.

26. Silk Road Fund [Електронний ресурс] // Official web site of the Silk Road Fund.– URL: <http://www.silkroadfund.com.cn/enweb/23773/index.html>

27. Vision and Actions on Jointly Building Silk Road Economic Belt and 21st-Century Maritime Silk Road. [Електронний ресурс] // Ministry of foreign affairs of the People`s republic of China.. – 2015. – Режим доступу до ресурсу:

http://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/topics_665678/xjpcxbayzlt2015nnh/t1249618.shtml

28. Volodymyr Zelensky seeking ‘direct talks’ with China’s Xi Jinping to help end Russia’s invasion of Ukraine [Електронний ресурс] // South China Morning post. – 2022. – Режим доступу до ресурсу:

<https://www.scmp.com/week-asia/politics/article/3187580/volodymyr-zelensky-seeking-direct-talks-chinas-xi-jinping-help>

29. The World Economic Forum [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://www.weforum.org/search?query=china+trade>.

30. Bloomberg [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://www.bloomberg.com/europe>.

31. 一带一路”倡议得到南亚各国积极响应 (Один пояс – один шлях) [Електронний ресурс] // 中宏网(Економічний портал Китаю) – URL:<http://www.zhonghongwang.com/yidaiyilu/5.htm>

32. В обхід РФ вирішили не їздити: в Україну прибув вантажний поїзд з Китаю за новим маршрутом [Електронний ресурс]. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://delo.ua/business/v-obhod-rf-reshili-ne-ezdit-v-ukrainu-pribyl-gr-374166/>.

ДОДАТКИ

Додаток А

Огляд зарубіжної літератури

1. "What is China's Belt and Road Initiative (BRI)?"

China's Belt and Road Initiative (BRI), also known as the One Belt One Road (OBOR) initiative, is a development strategy proposed by the Chinese government in 2013. The BRI aims to enhance connectivity and cooperation between countries in Asia, Europe, Africa, and beyond. It consists of two main components: the Silk Road Economic Belt, which focuses on land-based infrastructure projects, and the 21st-Century Maritime Silk Road, which focuses on maritime connectivity.

The BRI seeks to promote economic integration, trade, and infrastructure development along the routes of the ancient Silk Road. It involves building transportation networks, such as roads, railways, ports, and airports, as well as energy infrastructure and telecommunications networks. The initiative also includes policies to facilitate trade, investment, and people-to-people exchanges between participating countries.

2. "Vision and Actions on Jointly Building Silk Road Economic Belt and 21st-Century Maritime Silk Road"

The "Vision and Actions" document, released by the Chinese government in 2015, provides a comprehensive blueprint for the implementation of the Belt and Road Initiative. It outlines the strategic objectives, key areas of cooperation, and guiding principles for countries participating in the initiative.

The document emphasizes the importance of policy coordination, infrastructure connectivity, unimpeded trade, financial integration, and people-to-people exchanges. It highlights the need for win-win cooperation, respect for sovereignty and territorial integrity, and adherence to market principles.

The Silk Road Economic Belt aims to promote trade and economic cooperation through the development of transportation corridors connecting China with Central Asia, Europe, and other regions. The 21st-Century Maritime Silk Road focuses on enhancing maritime connectivity and cooperation between China and countries in Southeast Asia, South Asia, Africa, and Europe.

3. "The Silk Road Economic Belt: Considering security implications and EU-China cooperation prospects" by Richard Ghiasy and Jiayi Zhou.

This study examines the security implications and prospects for cooperation between the European Union (EU) and China in the context of the Silk Road Economic Belt. It analyzes the potential challenges and opportunities arising from the initiative, particularly in relation to economic, political, and security factors.

The authors discuss the importance of understanding the diverse security concerns along the Belt and Road routes, including issues such as terrorism, separatism, political instability, and regional conflicts. They highlight the need for comprehensive risk assessments and effective cooperation mechanisms between China, the EU, and other relevant stakeholders to mitigate potential security risks.

4. Chan S. Economic Security and the Necessity of Ensuring Innovative Development of Ukrainian Enterprises

This article focuses on the economic security of Ukraine and the need for innovative development of Ukrainian enterprises. Although the exact content of the article is not provided, it likely discusses the challenges and opportunities that Ukraine faces in the context of the Belt and Road Initiative.

Ukraine, being located at the crossroads of Europe and Asia, has the potential to benefit from enhanced connectivity and trade facilitated by the BRI. The article may discuss the potential economic opportunities for Ukrainian

enterprises to participate in infrastructure projects, expand trade relations, and attract foreign investment from China and other BRI participating countries.

АНОТАЦІЯ дипломної бакалаврської роботи

Svyatnenko I. O. "Strategic partnership of Ukraine and the People's Republic of China". Manuscript.

The work analyses the development of strategic partnership between Ukraine and China. The study is based on the application of classical approaches to the study of relations between states, including comparative, historical, institutional and functional research methods. The emphasis is placed on considering the role of the main actors in the implementation of the "Silk Road Economic Belt" project.

The study also includes an analysis of foreign policy approaches to the development of strategic partnership between Ukraine and China, based on the analysis of official documents and statements of officials, as well as the most significant publications in the press.

The study uses theoretical methods of analysis and synthesis, abstraction, induction and deduction, as well as a systematic approach to consider the issues of formation and functioning of international transport corridors.

On the basis of the work the author formulated recommendations for further cooperation between Ukraine and China.

Короткий звіт подібності

Дата звіту 4/25/2023
Дата редагування ---

Звіт не був оцінений.

метадані

Заголовок

Стратегічне партнерство України з КНР.docx

Автор

Святенко Іван Олександрович

Науковий керівник / Експерт

Жеваго А.В.

підрозділ

кафедра міжнародного менеджменту

Перелік можливих спроб маніпуляцій з текстом

У цьому розділі ви знайдете інформацію щодо текстових спотворень. Ці спотворення в тексті можуть говорити про МОЖЛИВІ маніпуляції в тексті. Спотворення в тексті можуть мати навмисний характер, але частіше характер технічних помилок при конвертації документа та його збереженні, тому ми рекомендуємо вам підходити до аналізу цього модуля відповідально. У разі виникнення запитань, просимо звертатися до нашої служби підтримки.

Заміна букв		2
Інтервали		0
Мікропробіли		0
Білі знаки		0
Парафрази (SmartMarks)		65

Обсяг знайдених подібностей

Зверніть увагу, що високі значення коефіцієнта не автоматично означають плагіат. Звіт має аналізувати компетентна / уповноважена особа.

25

Довжина фрази для коефіцієнта подібності 2

11383

Кількість слів

86823

Кількість символів